

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyně Mgr. Radkou Kryndlerovou ve věci

žalobkyně: [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou JUDr. Markétou Soukupovou
se sídlem Josefa Resslera 1808/3, 434 01 Most

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Trojanem
se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

o: vypořádání zaniklého společného jmění manželů

takto:

- I. Z věci, jež měli žalobkyně a žalovaný ve společném jmění manželů, se do vlastnictví žalobkyně přikazuje pozemek st. p. [redacted], jehož součástí je stavba rodinného domu čp. [redacted] pozemek p. [redacted] a pozemek st. [redacted], jehož součástí je stavba [redacted], vše v katastrálním území Horní Litvínov, obec [redacted], zapsané u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví č. [redacted] a dále pozemek p. [redacted] o výměře [redacted] v katastrálním území Lom u Mostu, obec [redacted], zapsaný u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví [redacted].
- II. Žalovanému se přikazuje obchodní podíl ve společnosti [redacted] a obchodní podíl ve společnosti [redacted] sídlem [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Miluše Kesslerová.

- III. Žalovanému připadá do majetku pohledávka v částce [REDACTED] proti [REDACTED], z účastníky uzavřené smlouvy o půjčce.
- IV. Žalovanému dále připadají do majetku finanční prostředky vedené na jméno žalovaného u [REDACTED] a na účtu [REDACTED]
- V. Do majetku žalovaného dále připadají finanční prostředky na účtu u [REDACTED] č. [REDACTED], u [REDACTED] a u [REDACTED]
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na vyrovnání jejího podílu částku [REDACTED] Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.
- VII. Žalobkyně je povinna zaplatit státu – České republice, Okresnímu soudu v Mostě 50% nákladů řízení hrazených státem, jejichž výše bude určena samostatným usnesením.
- VIII. Žalovaný je povinen zaplatit státu – České republice, Okresnímu soudu v Mostě 50% nákladů řízení hrazených státem, jejichž výše bude určena samostatným usnesením
- IX. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 12. 5. 2016 domáhala vypořádání společného jmění manželů v dále uvedeném rozsahu, neboť po jeho zániku rozvodem manželství ke dni 28. 3. 2014 nedošlo k jeho vypořádání dohodou.
2. Konkrétně žalobkyně navrhovala, aby A/ pozemek st. p. [REDACTED], jehož součástí je stavba rodinného domu [REDACTED], pozemek ppč. [REDACTED] a pozemek st. p. [REDACTED] jehož součástí je stavba [REDACTED], vše v katastrálním území Horní Litvínov, obec [REDACTED], zapsané u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví [REDACTED] o výměře [REDACTED] v katastrálním území Lom u Mostu, obec [REDACTED], zapsané u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví [REDACTED] byly přikázány do výlučného vlastnictví žalobkyni.
3. Dále navrhovala, aby soud vypořádal C/ majetkovou hodnotu obchodního podílu v obchodní společnosti [REDACTED], sídlem [REDACTED], a to vzhledem k tomu, že žalovaný je veden jako jediný společník uvedené společnosti, mělo by dojít k vypořádání hodnoty tohoto obchodního podílu tak, že přikázán bude žalovanému a žalobkyni bude vyplacena polovina hodnoty tohoto obchodního podílu. Stejným způsobem rovněž majetková hodnota obchodního podílu v obchodní společnosti [REDACTED].
4. Nakonec navrhovala, aby D/ úspory účastníků vedené na jméno žalovaného přesahující částku [REDACTED] vedené na bankovních účtech u různých bankovních i jiných finančních společností v rámci ČR i v zahraničí, a to u bankovních, pojišťovacích a mimobankovních subjektů včetně investičních a kapitálových fondů v rámci USA, Kanady a dále zejména i ve Švýcarsku a na Kajmanských Ostrovech byly přikázány žalovanému, oproti tomu se domáhala, aby byl žalovaný zaván uhradit žalobkyni na vyrovnání podílů částku [REDACTED] s odůvodněním, že žalovaný byl v době uzavření manželství profesionálním hokejistou – hrál v jednotlivých klubech, jak jsou uvedeny v žalobě a rovněž jako reprezentant národního hokejového mužstva ČR [REDACTED]. Tomu odpovídala i nadstandardní životní úroveň účastníků. Za dané situace žalobkyně nepracovala, přičemž žalovanému vytvářela zázemí, pečovala o rodinu, o nezletilou dceru. Za dobu trvání manželství žalovaný ze svého působení hokejového profesionálního hráče a krátce i profesionálního politika získal finanční prostředky ve výši celkem cca [REDACTED] Žalovaný

veškeré příjmy rodiny ponechával u sebe, žalobkyni o společných financích, příjmech a výdajích a jednotlivých finančních tocích podrobně nikdy neinformoval. Žalovaná pouze měla k dispozici od žalobce vždy určitou částku na domácnost a osobní potřeby, kdy zbytek utržených peněz žalovaný vždy ukládal na různé účty a finanční produkty, ke kterým neměla žalobkyně nikdy od žalovaného umožněn přístup a přehled a neměla o nich bližší vědomost. S ohledem na uvedené odkázala žalobkyně na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]. K výzvě soudu, že tvrdí-li žalobkyně úspory v částce více jak [REDAKCE] je povinna dle ust. § 118a) odst. 1 o. s. ř. označit nezaměnitelným způsobem konkrétní účty a finanční produkty, kde by se měly úspory nacházet ke dni právní moci rozvodu manželství, tedy že na těchto účtech k tomuto datu finanční prostředky byly a na účtech zůstaly, případně z těchto účtů odešly, přičemž dle ust. § 118a odst. 3 o. s. ř. je žalobkyně povinna k prokázání těchto tvrzení označit důkaz, neučiní-li tak, vystavuje se neúspěchu ve věci, uvedla žalobkyně ve stanovené lhůtě do 19. 5. 2017 (protokol o přípravném jednání čl. 139 p.v.) následující.

5. Pokud žalovaný tvrdí, že má účet pouze u [REDAKCE] tak toto jeho tvrzení je nepravdivé. Žalobkyně sice nemá přístupy k jednotlivým finančním produktům, ale má torzo dokladů, ze kterých dovozuje, že žalovaný má účtů více a to jak v korunové, tak v cizí měně, jak v ČR, tak v zahraničí. Jedná se o účet u [REDAKCE] životní pojištění [REDAKCE] u [REDAKCE]. Zároveň má v zahraničí finanční prostředky, nejenom účty, ale i rozličné finanční produkty.
6. Dále žalobkyně uvedla, že příjmy, které plynuly žalovanému z hokejového klubu [REDAKCE], šly mimo jiné na účet [REDAKCE]
7. Dále plnění ve prospěch žalovaného přicházelo na účet u [REDAKCE] [REDAKCE] mělo se jednat o pravidelné měsíční plnění ve výši [REDAKCE] + DPH, a to od společnosti [REDAKCE] na základě smlouvy o reklamní činnosti a propagaci ze dne 17. 6. 2013.
8. Dále měl žalovaný dostávat od hokejového klubu [REDAKCE] platbu na účet vedený u [REDAKCE] [REDAKCE] s tím, že z tohoto účtu odcházely platby na pojištění a daně vůči státním orgánům.
9. Dále žalovaný v průběhu manželství disponoval účty u [REDAKCE], a to účty v korunách a USD [REDAKCE]. V období r. 2012 si žalovaný na jeden z těchto účtů nechával ze zahraničí měsíčně zasílat z jiného účtu částku [REDAKCE] a tuto používal výhradně pro své potřeby.
10. Právě v tuto dobu žalovaný rovněž disponoval svým účtem v [REDAKCE] [REDAKCE] s označením vlastníka účtu: [REDAKCE] adresa [REDAKCE] v [REDAKCE] jak vyplývá z listiny časově omezený depozitní certifikát [REDAKCE]. Žalobkyně neví, zda tento účet je přímo účtem žalovaného a domnívá se, že tomu tak je, přestože u účtu je uvedena adresa, která je adresou bydliště [REDAKCE] – osobního agenta a životního přítele žalovaného, který vyřizoval v průběhu trvání manželství v době pobytu účastníků v [REDAKCE] [REDAKCE] pro žalovaného hráčské smlouvy, zajišťoval mu optimální daňové zvýhodnění, zajišťoval mu vrácení přeplatků daní a pomáhal mu v zahraničí s investicemi financí, které žalovaný vydělal v zahraničí.
11. K tomu žalobkyně navrhla, aby byla soudem dotázána banka [REDAKCE] neboť u této banky měl být veden další účet na jméno zřejmě žalovaného, a to spořicí účet. [REDAKCE]

12. Dále je žalobkyni známo, že žalovaný měl účet u [REDACTED] a další investiční finanční nástroj [REDACTED] vedený na jméno žalovaného, na kterém by aktuálně měly být na jméno žalovaného velké finanční prostředky.
13. Dále by měl mít žalovaný u [REDACTED] finanční prostředky v řádu desítek set tisíc dolarů.
14. Mimo tohoto spoření je v Kanadě na jméno žalovaného vedeno ještě další spoření, kde opět ke dni zániku manželství byly úspory v řádu desítek tisíc a jedná se o účet [REDACTED]
15. Další účty na jméno žalovaného jsou vedeny u [REDACTED] a to spárováno k dalšímu účtu žalovaného zřejmě [REDACTED]. Žalobkyně disponuje dokladem o tom, že si žalovaný z jednoho tohoto účtu zasílal sám sobě částku [REDACTED].
16. Žalovaný disponuje dle přesvědčení žalobkyně finančními prostředky uloženými ve Švýcarsku, neboť ze smlouvy s hokejovým klubem ve Švédsku, vyplývá, že žalovanému bude zasílána odměna na jeho švýcarský účet.
17. V souvislosti s tím žalobkyně navrhla, aby soud učinil dotaz na hokejové kluby uvedené v žalobě, aby sdělily, na které účty poskytovaly žalovanému plnění a v jaké výši, a to i před rokem 2010, neboť je možné, že existovaly ještě další účty, než které se dosud žalobkyni podařilo zjistit a účelem tohoto dotazu je, zjistit čísla účtů, kde ještě mohou být finanční prostředky, neboť žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že finanční prostředky byly spotřebovány.
18. Dále žalobkyně dovozovala, že v souvislosti s žádostí, kterou podával žalovaný u [REDACTED] když mu byl poskytnut úvěr ve výši [REDACTED] na stavbu jeho nového domu, se musí u banky nacházet doklady k životnímu pojištění žalovaného a další doklady, které žalovaný bance předložil k prokázání své solventnosti a navrhla, necht' si soud vyžádá doklady, které žalovaný bance předložil.
19. Dále žalobkyně poukazovala na skutečnost, že bezprostředně po právní moci rozvodu manželství, žalovaný zaplatil najednou kupní cenu za pozemky v částce 1 200 000 Kč z prostředků pocházejících ze společného jmění manželů a domáhala se, aby tyto prostředky žalovaný do společného jmění manželů vrátil.
20. Dále se žalobkyně domáhala dalších finančních prostředků, které dle jejího názoru opustily společné jmění manželů protiprávně a žalovaný je povinen tyto prostředky do společného jmění manželů vrátit. Konkrétně se jedná o finanční prostředky na korunovém a dolarovém účtu u [REDACTED] v částce [REDACTED] a [REDACTED]
21. Dále se žalovaná domáhala, aby při vypořádání společného jmění manželů soud zohlednil E/, že z prostředků společného jmění manželů byla investována do rekonstrukce bytové jednotky, kterou vlastní výlučně žalovaný, [REDACTED]
22. Dále žalobkyně namítla u jednání soudu dne 28. 6. 2018 (čl. 7 protokolu), že teprve až po doručení znaleckého posudku zjistila, že majetek společnosti [REDACTED], tedy [REDACTED] měla být financována z finančních zdrojů náležejících do společného jmění manželů zaúčtováno jako půjčka společníka [REDACTED] vůči společnosti. Žalobkyně nikdy neposkytla souhlas k půjčení částky [REDACTED] ani jiné částky, jako půjčky společnosti [REDACTED] z jejich společného jmění a v souladu s uvedeným trvá na tom, že uvedená částka by měla být předmětem vypořádání, když se jedná dle původního účetnictví ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků zřejmě nepochybně o pohledávky manželů vůči společnosti, kterou následně dle platné právní úpravy „získal“ do svého vlastnictví výlučně žalovaný jako jediný

společník a jednatel uvedené společnosti. Úkony žalovaného ve smyslu „zkapitalizování pohledávky“ formou smlouvy o příplatku na vlastní kapitál společnosti jsou vůči žalobkyni neúčinné. Tak jako ve vztahu k půjčce vznáší žalobkyně námitku neplatnosti/odporovatelnosti vůči svojí osobě.

23. Nakonec se žalobkyně domáhala, aby soud vypořádal společné jmění účastníků rovným dílem, neboť po celou dobu manželství se řádně a plně věnovala rodině, pečovala o společnou dceru, starala se vzorně o dům a o žalovaného, aby měl maximální rodinné zázemí a mohl se věnovat plně hokeji a svojí práci, a to i za situace, kdy již v roce 2000, když byl jejich dceři pouhý jeden rok, byl žalovaný žalobkyni nevěrný – šlo o veřejně známou (medializovanou) milostnou aféru, s incidentem, který řešila Policie v USA.
24. Žalovaný předmět vypořádání svým písemným vyjádřením k žalobě ze dne 20. 2. 2017 rozšířil o půjčku [redacted] z roku 2006, která byla poskytnuta s vědomím a souhlasem žalobkyně ve výši [redacted] přičemž ke dni 28. 3. 2014 by výše nesplacené půjčky [redacted] a dále výnos z prodeje osobního automobilu [redacted] uskutečněného dne 15. 2. 2013, kdy žalobkyně obdržela částku [redacted]. Dále pak namítal, že příjmy žalobkyně za období od července 2010 do 28. 3. 2014 patří do společného jmění manželů. Zároveň se domáhal, aby soud žalobkyni přikázal dluh ze smlouvy na spotřebitelský úvěr ze dne 30. 1. 2012 ve výši [redacted] který si vzala bez souhlasu žalovaného, proti čemuž vždy namítal neplatnost a tedy důsledky nakládání se společným majetkem, který je v rozporu s § 145 odst. 2 obč. zák. musí jít k tíži žalobkyni a nemají být předmětem vypořádání společného jmění manželů. Dále se domáhal u položky A/ zohlednění skutečnosti, že platí daň z nemovitostí a pojistné, i když dům neužívá. Rovněž se domáhal ½ nájemného, které měla žalobkyně obdržet z pronájmu položky A/ [redacted] a zálohy na kupní cenu položky A/, kterou měla žalobkyně obdržet od [redacted]. Dále pak u položky A/namítal, že je třeba zohlednit znehodnocení této položky stavební činností, kterou provedla [redacted].
25. K úsporám účastníků se žalovaný vyjadřoval tak, že žádné úspory v rozsahu tvrzeném žalobkyní neexistují, neexistují téměř žádné úspory a s ohledem na příjmy a výdaje, které podrobně vylíčil, není možné, aby existovaly. Reálná hodnota společného jmění manželů včetně hodnoty nemovitostí činí dle přesvědčení žalovaného cca [redacted], když potvrdil, že hraním hokeje si jen za 7 měsíců vydělal cca [redacted], avšak hrubého, když čistá odměna pak představuje částku cca poloviční tj. [redacted], jak vyplývá z výplatních pásek předložených žalobkyní, přičemž je třeba ještě odečíst náklady na agenta ve výši 6 % hrubých příjmů. Dále žalovaný vyčíslil vysoké životní náklady rodiny, aby nakonec dospěl k závěru, že sice nadstandardní příjmy měli, ale měli rovněž nadstandardní výdaje, kdy ke dni zániku společného jmění manželů byly téměř všechny finanční prostředky spotřebovány.
26. S tímto tvrzením žalovaného nesouhlasila žalobkyně, když ta vylíčila rodinné výdaje výrazně nižší a je přesvědčená, že žalovaný úspory tají.
27. Žalovaný navrhl, aby veškeré nemovitosti byly přikázány do jeho výlučného vlastnictví s odůvodněním, že pokud jde o položku A/ sám se podílel na její rekonstrukci a považuje ji za vhodné bydlení pro dceru [redacted], u položky B/ pak uváděl, že ji získal a dále, že by mohla být využita k výstavbě rodinného domu s kadeřnictvím pro dceru [redacted].
28. Naposledy se žalovaný domáhal, aby soud nevypořádal společné jmění účastníků rovným dílem, neboť dle jeho tvrzení v podání ze dne 28. 3. 2017 byla jeho zásluha o nabytí majetku ve společném jmění manželů větší, když se podílel nejen ekonomicky, ale i osobně, kdy odvážel nezl. dceru do školy, na tréninky, zajišťoval chod domácnosti – nákup jídla a vaření. Po poučení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., navrhuje-li žalovaný disparitu, je jeho povinností tvrdit právně významné skutečnosti – kritéria pro disparitu, konkrétně uvést skutečnosti vztahující se k přičinění se o nabytí majetku, péči o domácnost, chod domácnosti, toho kdo, kde pracoval a bydlel a tvrzené skutečnosti prokázat, žalovaný ve stanovené lhůtě do 19. 5. 2017 (protokol

o přípravném jednání čl. 139 p.v.) v podání ze dne 19. 5. 2017 uvedl že disparity se domáhá s ohledem na okolnosti průběhu manželství, toho, jak se kdo zapříčinil o nabytí společného jmění manželů, jakož i s ohledem na zdravotní stav žalovaného způsobený výlučně jeho předchozí sportovní kariérou, kterou zajišťoval příjmy a nabytí majetku do společného jmění manželů. Dle žalovaného se žalobkyně do narození dcery [REDAKCE] o společnou domácnost starala. Po jejím narození však péči o nezletilou převzaly najaté chůvy a v době mimo tréninky a zápasy žalovaný, přičemž k uvedenému navrhl svůj výslech a výslech rodinných příslušníků s tím, že nechce pro dobrou pověst svoji ani žalobkyně předvolávat své kamarády a známé, kteří se mu za to, že kromě zajišťování značných příjmů a životní úrovně rodiny, se staral o domácnost (nakupování, vaření, uklízení) a tehdy nezletilou dceru (vození do školy, tréninky atd.), posmívali. Žalobkyně s žalovaným nejenže po celou dobu sdílela společnou domácnost, nebyla sama kromě jednoho roku, kdy žalovaný pobýval ve Švédsku, ale navíc se převážně sama nestarala o domácnost. Žalobkyně namísto péče o dceru a o domácnost utrácela horentní částky za nákupy oblečení a různého spotřebního zboží pro sebe, navštěvovala večírky, chodila do fitness center, minimálně v roce 2002 v Atlantě měla mimomanželský poměr s [REDAKCE] apod. Je tak třeba přihlídnout k tomu, pokud jeden z manželů za doby trvání manželství nepracoval, ačkoliv mohl. Žalobkyně nejen, že nevykonávala zvýšenou péči o dceru, domácnost, ale i bezdůvodně nepracovala, dokonce ani nenavštěvovala jazykový kurz anglického jazyka, jako jiné manželky hokejistů či se ani nevěnovala charitě apod., jak je u osob podobného postavení obvyklé. Naopak žalovaný musel jako vrcholový hokejista vynaložit mimořádné úsilí, aby kromě péče o domácnost a o dceru zvládl pozici špičkového hokejisty, což vedlo k tomu, že zdravotní stav žalovaného byl nezvratně poškozen – žalovaný prodělal [REDAKCE] [REDAKCE]. Oproti tomu žalobkyně se nikdy výhradně sama nestarala o domácnost, dokonce ani neplatila na svoji dceru výživné, a to proto, že nebyla schopna či ochotna si najít práci.

29. U jednání dne 4. 1. 2018 (viz protokol o jednání čl. 411) důvody shora uvedené rozvinul tak, že uvedl, že po narození dcery se žalobkyně změnila a z nepochopitelného důvodu situaci nezvládala. Žalovaný shledal, že je třeba, aby žalobkyni poskytl pomoc a tak se začal víc angažovat např. při vaření. Postupně se u [REDAKCE] střídaly paní na hlídání, přičemž z počátku šlo o to, aby žalobkyně mohla jít na hokejový zápas, později paní na hlídání docházela vždy, když žalovaný odjel na venkovní zápas. Situace mezi manžely se vyhroutil v roce 2002, kdy žalobkyně navázala mimomanželský poměr. Následně se vztah účastníků již jen zhoršoval a krize vyvrcholila v r. 2007 po návratu účastníků do České republiky, kdy žalovaný vozil dceru do školy, poté šel na trénink, vyzvedl dceru ze školy, nakupoval, vařil.
30. Na to žalobkyně uvedla, že považuje hodnocení svojí role v manželství žalovaným způsobem shora uvedeným za lidsky velmi nízké, neboť se po celou dobu manželství řádně a plně věnovala rodině, pečovala vzorně o dům a o jejich dceru tak, aby žalovaný měl maximální rodinné zázemí a mohl se plně věnovat hokeji, a to i za situace, kdy již v roce 2000 měl žalovaný medializovaný milostný poměr.
31. Ve věci soud zjistil následující skutkový stav:
32. Manželství účastníků, které uzavřeli dne 6. 8. 1994 bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne [REDAKCE], který nabyl právní moci dne [REDAKCE] (viz. předmětný rozsudek s vyznačenou doložkou právní moci). Z manželství se narodila dcera [REDAKCE]. Od července 2010 manželé nevedou společnou domácnost, nezletilá dcera zůstala v péči matky, a to až do 12. 10. [REDAKCE], kdy přešla do péče otce.
33. Žalovaný byl v době uzavření manželství profesionálním hokejistou. Hrál v hokejových klubech [REDAKCE] a rovněž jako reprezentant národního hokejového mužstva na mistrovství světa v hokeji a dále v sezoně [REDAKCE], přičemž dle zdroje z <http://hockeyzoneplus.com/salaries> (z přílohy

obálky č. 1 Přílohy žalobkyně – A) , hraním hokeje vydělal žalovaný v období od 1993 do 2006 celkem přibližně [REDACTED] hrubého. Nadstandardním příjmům odpovídala nadstandardní životní úroveň účastníků. Za dané situace žalobkyně dle dohody s žalovaným nepracovala (tyto skutečnosti účastníci tvrdili shodně, důsledně tomu je dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. vzal za svá skutková zjištění – viz. protokol o přípravném jednání čl. 131 p.v.).

34. Shora uvedený příjem je dle žalovaného (viz. <http://thehockeynews.com/news/article/how-much-does-n-nhl-player-take-home-on-a-1-million-salary-not-as-much-you-think> z přílohové obálky č. 2 Přílohy žalovaného) bez zohlednění daní a dalších povinných odvodů ve výši cca 50%, 6% částky pro agenta hráče a s výhradou toho, že informace <http://hockeyzoneplus.com/salaries> nemusí být přesné, neboť internetový zdroj uvádí, že: „informace nemusejí být nutně přesné, nicméně od skutečnosti se neliší příliš.“ S touto výhradou soud částku bere v úvahu s tím, že pouze umožňuje soudu neznalému hokejového prostředí učinit závěr o řádech finančních prostředků plynoucích do společného jmění manželů z nadstandardních příjmů žalovaného.
35. Účastníci se na vypořádání společného majetku nedohodli, a proto žalobkyně dne 12. 5. 2016 podala žalobu. Tuto žalobu rozšířil žalobce o vypořádání dalších věcí a práv, a to podáním ze dne 28. 3. 2017.
36. Z nemovitých věcí nabyli účastníci společně za trvání manželství pozemek st. p. [REDACTED], jehož součástí je stavba rodinného domu [REDACTED], pozemek [REDACTED] a pozemek st. p. [REDACTED] jehož součástí je s [REDACTED] vše v katastrálním území Horní Litvínov, obec [REDACTED], zapsané u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví [REDACTED] (dále jen položka A/ dům v Litvínově) a dále pozemek p. [REDACTED] o výměře [REDACTED], v katastrálním území Lom u Mostu, obec [REDACTED], zapsaný u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví [REDACTED] (dále jen položka B/ pozemek v Lomu) (tyto skutečnosti účastníci tvrdili shodně, důsledně tomu je dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. vzal za svá skutková zjištění – viz. protokol o přípravném jednání čl. 131 p.v.).
37. K položce A/ dům [REDACTED] soud zjistil, že od června 2010, kdy žalovaný opustil společnou domácnost, užívá dům [REDACTED] žalobkyně. V období od června 2016 do února 2017 užívala položku A/ paní [REDACTED], která provedla stavební úpravy spočívající v instalaci zasklení prostoru pod terasou (v řízení označován jako zimní zahrada) a výměnu a rozšíření dlažby okolo bazénu (tyto skutečnosti účastníci tvrdili shodně, důsledně tomu je dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. vzal za svá skutková zjištění a neprovedl k nim tak účastníky původně navrhované důkazy).
38. Původně bylo mezi účastníky sporné v jakém rozsahu [REDACTED] úpravy provedla, když žalovaný tvrdil, že od svého opuštění společné domácnosti v červnu 2010 nemá do domu v [REDACTED] přístup a neví, jaké úpravy byly po jeho odchodu prováděny. Za tím účelem navrhoval k důkazu oznámení stavebního úřadu o šetření nepovolené stavby, dotaz na stavební úřad, zda na úpravy formou zimní zahrady a zatravnění celé plochy pozemku bylo žádáno o stavební povolení, dotaz na stavební úřad ke sdělení, jaká maximální zastavěnost plochy je v dané lokalitě v souladu s platným územním plánem, výslech svědkyně [REDACTED], svědkyně [REDACTED], svědkyně [REDACTED], svědkyně [REDACTED] projektovou dokumentaci pro rekonstrukci z roku 2016, místní šetření, dopis AK JUDr. Dalila Pelechová ze dne 4. 7. 2012, projektovou dokumentaci k původní rekonstrukci, stavební dokumentaci od firmy [REDACTED] dále důkaz žalobním návrhem a fotkami ze spisu [REDACTED] k prokázání úprav, které po odchodu žalovaného ze společné domácnosti byly na položce A žalobkynin případně paní [REDACTED] realizovány.
39. Až nakonec, když si žalovaný dům [REDACTED] A/prohlédl, došlo mezi účastníky ke shora uvedené shodě ohledně stavebních úprav provedených [REDACTED]. Sporná zůstala pouze ta skutečnost, zda úpravy vedly k znehodnocení položky A/, jak tvrdil žalovaný či nikoliv, jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Miluše Kesslerová.

tvrdila žalobkyně. Zadání, zda se stavebními úpravami provedenými [redacted] snížila obvyklá cena položky A/ učinil soud součástí znaleckého úkolu k ocenění položky A/.

40. Zájem o přikázání položky A/ projeví oba účastníci, žalobkyně s odůvodněním, že v domě zůstala bydlet po odchodu žalovaného ze společné domácnosti, když žalovaný se znovu oženil a staví si nový dům. Žalovaný s odůvodněním, že by chtěl položku A/ jako bydlení pro dceru, přičemž k položce A/ má i citový vztah, neboť ji v počátcích svými silami představoval a budoval.
41. Ze znaleckého posudku [redacted] znaleckého ústavu pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí ze dne 24. 6. 2018, jehož vysokou odbornost podtrhuje jeho zařazení v Seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost do oddílu II., soud zjistil, že obvyklá cena položky A/ ve stavu ke dni 28. 3. 2014 činila ke dni vyhotovení posudku částku [redacted]. Znalecký posudek [redacted] dospěl k přesvědčivému závěru, závěry posudku jsou řádně odůvodněny a jsou podloženy obsahem nálezu. Posudek je přesvědčivý zejména proto, že pro výpočet porovnávací hodnoty byly použity tři konkrétní prodeje téměř identických domů realizované v roce 2017 a k tomu dva domy v aktuální nabídce realitní kanceláře. Znalecký posudek pak byl doplněn při výslechu při jednání soudu, kde zástupce znaleckého ústavu jasně a úplně zdůvodnil, jak dospěli k znaleckému závěru. Namítal-li žalovaný, že porovnávané ceny jsou 3/4 roku staré, přičemž ceny rodinných domů od roku 2017 zaznamenaly nárůst o 8%, pak i s těmito námitkami se znalecký ústav přesvědčivě vypořádal. S ohledem na tvrzení žalovaného, že stavební úpravy, které byly provedeny po jeho odchodu ze společné domácnosti, představují znehodnocení položky A/, zadal soud znalci znalecký úkol tak, že má stanovit současnou obvyklou cenu položky A/ podle stavu ke dni 28. 3. 2014 a rovněž současnou obvyklou cenu podle stavu aktuálního. Znalec v tomto ohledu učinil závěr, že současná výše uvedená obvyklá cena stanovená podle aktuálního stavu předmětných nemovitostí je shodná s cenou stanovenou podle stavu předmětných nemovitostí ke dni 28. 3. 2014, rozdíl mezi někdejší a současným stavem je pro stanovení obvyklé ceny zanedbatelný. K zadání znaleckého úkolu – vysvětlit, zda a případně jakým způsobem se do stanovení cen promítnou úpravy spočívající v zasklení terasy a kompletním vydláždění okolí bazénu a nová dlažba balkónové terasy znalec uvedl, že uvedené úpravy se do stanovené obvyklé ceny předmětných nemovitostí nepromítnou, vliv jejich provedení je zanedbatelný.
42. S ohledem na shora uvedené soud již neprovedl důkaz znaleckým posudkem [redacted], který k důkazu navrhla žalobkyně, neboť ten již s ohledem na plynutí času nemůže být aktuální.
43. Podáním ze dne 28. 3. 2017 učinil žalovaný předmětem vypořádání společného jmění manželů rovněž částku [redacted] z titulu nájemného z pronájmu položky A/, který si žalobkyně ujednala s [redacted] v nájemní smlouvě, když jí položku A/ pronajala.
44. Skutečnost, že žalobkyně pronajala položku A/ [redacted] tvrdili účastníci shodně, proto ji v souladu s ust. § 120 odst 3 os.ř. vzal soud za svá skutková zjištění a neprovedl tak důkazy navržené k prokázání této skutečnosti ([redacted]).
45. Z nájemní smlouvy ze dne 11. 6. 2016 uzavřené mezi žalobkyní jako pronajímatelkou a [redacted] jako nájemkyní soud zjistil, že žalobkyně pronajala položku A/a nájemné mělo být placeno v částce [redacted] měsíčně od června 2016 a z nájemní smlouvy ze dne 11. 6. 2016 soud zjistil, že nájemné mělo být placeno v částce [redacted] měsíčně od července 2016, tedy v červnu 2016 měla žalobkyně obdržet částku [redacted] a dále každý další měsíc až do února 2017 částku [redacted] měsíčně, celkem tak za období od června 2016 do února 2017 měla žalobkyně z pronájmu položky A/ obdržet od [redacted] částku [redacted]. Z předžalobní výzvy ze dne 27. 9. 2017 (přílohová obálka Přílohy žalovaného) adresované zástupci žalovaného od JUDr. Pavla Kiršnera, zástupce [redacted] soud zjistil, že tento zástupce uvádí, že [redacted] uzavřela s žalobkyní dne 11. 6. 2016 nájemní smlouvu, jejímž předmětem bylo užívání položky A/a dále smlouvu o budoucí smlouvě kupní. Dále se uvádí, že [redacted] mj. uhradila na platbách na „nájemném“ žalobkyni částku [redacted]. Závěrem je žalovaný vyzván,

aby [redacted] umožnil přístup do položky A/, aby si tam mohla vyzvednout zanechané věci, jinak bude podána žaloba. Na to žalobkyně tvrdila, že žádná žaloba podána nebyla, že paní [redacted] jí ujednané nájemné neplatila, naopak na položce A/ zanechala dluh na vodě a dalších médiích. K prokázání skutečnosti, že [redacted] nájemné dlužila, navrhla žalobkyně důkaz SMS zprávou, naopak žalovaný navrhoval výslech [redacted] a jejího přítele [redacted], a [redacted] když tvrdil, že platby předávala [redacted] přímo žalobkyni. Zde soud učinil dílčí skutkový závěr, že žalobkyně položku A/ pronajala za sjednané nájemné [redacted]. Zda nájemné obdržela či nikoli soud nezjišťoval s ohledem na níže uvedené právní posouzení.

46. Dále žalovaný v podání ze dne 28. 3. 2017 učinil předmětem vypořádání zálohu na kupní cenu položky A/ kterou měla žalobkyně obdržet od [redacted] na základě smlouvy o smlouvě budoucí kupní, a to původně ve výši poloviny z ujednané částky [redacted], později u jednání soudu dne 27. 6. 2018 svůj požadavek změnil a namísto [redacted] se domáhal poloviny z částky [redacted]
47. Ze smlouvy budoucí kupní ze dne 18. 10. 2016 soud zjistil, že žalobkyně se zavázala položku A/ prodat [redacted] měla povinnost zaplatit zálohu na kupní cenu.
48. Z dohody o ukončení, která byla ke smlouvě, kterou žalovaný předložil k důkazu, přišita, soud zjistil, že obsahuje dohodu o ukončení.
49. Z listiny v němčině Umsatze Druckansicht, kterou předložil žalovaný k prokázání svého tvrzení, že žalobkyně obdržela částku [redacted] jako zálohu na kupní cenu, soud nečinil žádný závěr, neboť listina je v němčině, jedná se o příkaz k úhradě z účtu nějaké společnosti s ručením omezeným [redacted]
50. K prokázání skutečnosti, že žalobkyně přijala platbu [redacted], navrhl žalovaný výslech [redacted] Navržené důkazy soud neprovedl s ohledem na níže uvedené právní posouzení.
51. K položce B/ pozemek [redacted], ze znaleckého posudku [redacted] znaleckého ústavu pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí ze dne 20. 6. 2018, jehož vysokou odbornost podtrhuje jeho zařazení v Seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost do oddílu II., soud zjistil, že obvyklá cena položky B/ ve stavu ke dni 28. 3. 2014 činila ke dni vyhotovení posudku částku [redacted] (čl. 11 ZP). Pozemek [redacted] je v katastru nemovitostí evidován v druhu zemědělská půda, se způsobem ochrany zemědělský půdní fond. Podle územního plánu se pozemek nalézá v území BM3 – plochy k bydlení městského typu v nízkopodlažní zástavbě, pro výstavbu rodinných domů s max. 1 NP a podkrovím, se zastavěnou plochou max. [redacted], pozemek o minimální výměře [redacted] s podmínkou vybudování staveb dopravní a technické infrastruktury. K pozemku nebylo vydáno územní rozhodnutí nebo povolení pro stavbu umožněnou územním plánem.
52. Při prohlídce na místě bylo zjištěno, že pozemek čís. parcely [redacted] k.ú. Lomu u Mostu, je přístupný ulicí [redacted], veřejnou komunikací se zpevněným povrchem vozovky a souběžným chodníkem pro pěší, k hranici pozemku jsou přivedeny inženýrské sítě, na hranici pozemku jsou přípojné skříně pro napojení na rozvodnou síť elektrického proudu v pěti bodech. Účastníci se na místě shodli, že stav pozemku v době prohlídky dne 15. 3. 2018 se proti stavu ke dni 28. 3. 2014 nezměnil (čl. 4 ZP).
53. Znalecký ústav dospěl k přesvědčivému závěru, závěry posudku jsou řádně odůvodněny a jsou podloženy obsahem nálezů. Posudek je přesvědčivý zejm. proto, že pro výpočet porovnávací hodnoty byly použity konkrétní prodeje téměř identických pozemků. Znalecký posudek pak byl doplněn při výslechu při jednání soudu, kde zástupce znaleckého ústavu jasně a úplně zdůvodnil, jak dospěli k znaleckému závěru, včetně toho, že přesvědčivě vysvětlil, z jakého důvodu do

vzorku porovnávaných pozemků nepoužili jeden z pozemků, který se aktuálně objevil v nabídce realitní inzerce za cenu [REDACTED]

54. Mezi účastníky byl spor o tom, kolik přípojek inženýrských sítí je na pozemku vybudováno, přičemž žalovaný předložil projektovou dokumentaci k inženýrským sítím a tvrdil, že přípojky jsou čtyři, což není v rozporu se znaleckým posudkem, který uvádí, že na hranici pozemku jsou přípojné skříně pro napojení na rozvodnou síť elektrického proudu v pěti bodech. Znalci viděli pouze přípojky elektrického proudu, přípojky vody v posudku nezmiňují. Nicméně z posudku vyplývá, že propočít provádějí na m², důsledně tomu má soud za marginální, zda jsou přípojky ve čtyřech nebo v pěti bodech.
55. Dokumentaci k inženýrským sítím soud zvažoval k důkazu pro případ, že by v rámci vypořádání bylo nezbytné pozemek [REDACTED] mezi účastníky rozdělit. Tak tomu ale nakonec nebylo. Soud pak neprovedl důkaz projektovou dokumentací, kterou žalovaný předložil k prokázání svého tvrzení, že pozemek [REDACTED] je zasítován tak, že je připraveno 5 přípojek inženýrských sítí. Znalecký ústav použil k porovnání pět velmi podobných pozemků a stanovil obvyklou cenu.
56. K oběma shora uvedeným znaleckým posudkům platí to, že jsou velmi dobře vyargumentované, porovnávané prodeje jsou velmi podobné a závěry posudků jsou přesvědčivé. Je třeba zdůraznit, že stanovení obvyklé ceny má svá pravidla, ale je rovněž závislé na odborné úvaze, kterou činí znalec právě proto, že je k takové úvaze odborně kvalifikován. Je třeba neztratit ze zřetele, že při určení obvyklé ceny znaleckým posudkem jde však stále jen o simulaci toho, jaké ceny by bylo možné dosáhnout umístěním nemovitosti na trh, tedy simulaci vlastního rozhodování kupujícího.
57. Zájem o přikázání položky projevili oba. Žalobkyně s odůvodněním, že tím, kdo disponuje veškerými aktivy ze společného jmění, je žalovaný a žalobkyně nemá přístup k žádným finančním prostředkům. Žalovaný s odůvodněním, že na předmětných pozemcích by si mohla dům postavit dcera účastníků, neboť majetkové hodnoty, které nabyli účastníci, neměly sloužit jen k uspokojování jejich potřeb, ale rovněž k spokojení potřeb jediné dcery účastníků.
58. K námitkám žalovaného, že neměl dostatek času k přípravě na výslech znalců a nemohl tak vznést další námítky ke znaleckým posudkům, a proto hodnoty, které jsou uvedeny ve znaleckých posudcích sporuje, soud uvádí následující. Ke stanovení obvyklé ceny znaleckým posudkem soud přistoupil proto, že se na její výši účastníci neshodli a soud sám nemá dostatek odborných znalostí, aby posoudil, zda je správné tvrzení žalobkyně nebo žalovaného o výši obvyklé ceny. Znalecké posudky byly vypracovány vysoce kvalifikovanými znaleckými ústavy, standardní metodikou. Proces zpracování znaleckého posudku vyžaduje určitý čas sestávající mj. z místního ohledání. Znalecký ústav měl zpracovat celkem tři znalecké posudky k jednomu časovému okamžiku – jednání soudu ve dnech od 27. 6. 2018, přičemž jednání za tímto účelem nařídil soud již 4. 1. 2018. Žalovaný měl tak dostatečnou lhůtu pro přípravu na jednání, kde byly prováděny důkazy znaleckými posudky. U posudků na ocenění nemovitých věcí jde o stále stejné metodiky, za použití počítačových programů a činnost znalce spočívá ve výběru určitého vzorku nemovitých věcí k porovnání, přičemž skutečnost, že se nejedná o zcela stejné nemovité věci, znalec zohledňuje tím, že používá koeficienty, přičemž přiřazení konkrétního koeficientu vychází z odborných znalostí a zkušeností znalce a je tak jeho volnou úvahou. Metodiky jsou stále stejné. Mají-li být ocenění aktuální, je třeba určité flexibility ze strany všech zúčastněných, a to zvláště zpracovával-li znalecký ústav tři znalecké posudky k jednomu okamžiku.
59. Za trvání manželství nabyl žalovaný za prostředky společného jmění manželů 100% obchodní podíl ve společnosti [REDACTED], [REDACTED] (dále jen položka C/ [REDACTED] a 100% obchodní podíl ve společnosti [REDACTED] (dále jen položka C/ [REDACTED]). Tyto skutečnosti tvrdili účastníci shodně, proto je v souladu s ust. § 120 odst. 3 os.ř. vzal soud za svá skutková zjištění.

60. Ze znaleckého posudku [redacted] znaleckého ústavu pro obor ekonomika, oceňování finančního majetku, podniků a movitých věcí ze dne 15. 6. 2018, soud zjistil, že aktuální tržní hodnota 100% obchodního podílu žalovaného v obchodní společnosti [redacted] ve stavu k datu 28. 3. 2014 je [redacted] Kč. Rovněž aktuální tržní hodnota 100% obchodního podílu žalovaného v obchodní společnosti [redacted] ve stavu k datu 28. 3. 2014 je [redacted] Kč.
61. Žalovaná bezprostředně před výsledkem [redacted] vznesla námitku podjatosti znaleckého ústavu. Žalobkyně námitku podjatosti znaleckého ústavu odůvodňovala poměrem žalovaného ke znaleckému ústavu. Žalobkyně námitku podjatosti znaleckého ústavu založila na tvrzení, že když uviděla [redacted], sezнала, že se jedná o osobu, s níž se žalovaný potkával na různých společenských akcích, mj. na [redacted] jejich hovory byly důvěrného tónu, sdíleli i informace z rodinného života. Blíže kontakty žalovaného a [redacted] nebyla s to upřesnit (protokol o jednání ze dne 28. 6. 2018 str. 3). [redacted] uvedla, že žalovaného ani žalobkyni osobně nezná. [redacted] nikdy nenavštívila, sama golf nehraje. S žalovaným nejednala osobně, ani pokud šlo o předložení podkladů pro znalecký posudek, jednala prostřednictvím advokátní kanceláře žalovaného.
62. Námitky žalobkyně shledal soud nezpůsobilými přivodit vyloučení znaleckého ústavu z podání v řízení předloženého posudku.
63. Soud tak dospěl k závěru, že znalecký ústav nebyl z podání v řízení předloženého posudku vyloučen.
64. Zástupkyně znaleckého ústavu při slyšení soudem u jednání dne 28. 6. 2018 (čl. 6 protokolu) srozumitelně vysvětlila, jakým způsobem znalecký ústav dospěl ke znaleckému závěru, přičemž se rovněž vypořádala s námitkami žalobkyně, že žalovaný účelově pozměnil účetní doklady, když uvedla: „že provedené změny nejsou obvyklé, avšak nejsou vyloučeny. Nic méně na vlastní výsledek ocenění z našeho pohledu by to vliv za předpokladu, že by se neprokázalo, že součástí majetku a závazků, ale zejména majetku společnosti, byl nějaký jiný majetek, by to vliv na výslednou hodnotu obchodního podílu námi určenou, nemělo. Podle toho z podkladů se lze důvodně domnívat, že společnost zakoupila předmětnou [redacted] na základě smlouvy o půjčce od jeho společníka, společnost nečerpala podle účetnictví žádný úvěr, tudíž na její zakoupení musela finanční prostředky získat. Účetní hodnoty z účetní závěrky za období předcházející rozhodnému dni vykazují tento účetní majetek s tím, že v námi posuzovaném období od roku 2010 do roku 2013 vždy ty závazky převyšovaly účetní hodnoty majetku. Ve znaleckém posudku na straně 21 uvádíme, že z našeho pohledu provedené změny v účetnictví v roce 2017 vedly ke zlepšení ekonomické situace společnosti.“
65. Na to žalobkyně namítla u jednání soudu dne 28. 6. 2018 (čl. 7 protokolu), že teprve až po doručení znaleckého posudku zjistila, že majetek společnosti [redacted], tedy [redacted] měla být financována z finančních zdrojů náležejících do společného jmění manželů zaúčtováno jako půjčka společníka [redacted] společnosti. Žalobkyně nikdy neposkytla souhlas k půjčení částky [redacted] ani jiné částky, jako půjčky společnosti [redacted] z jejich společného jmění a v souladu s uvedeným trvá na tom, že uvedená částka by měla být předmětem vypořádání, když se jedná dle původního účetnictví ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků zřejmě nepochybně o pohledávky manželů vůči společnosti, kterou následně dle platné právní úpravy „získal“ do svého vlastnictví výlučně žalovaný jako jediný společník a jednatel uvedené společnosti. Úkony žalovaného ve smyslu „zkapitalizování pohledávky“ formou smlouvy o příplatku na vlastní kapitál společnosti jsou vůči žalobkyni neúčinné. Tak jako ve vztahu k půjčce vznáší žalobkyně námitku neplatnosti/odporovatelnosti vůči svojí osobě.

66. K požadavku žalobkyně uplatněného v žalobě, aby žalovaný nahradil zpět to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na výhradní majetek žalovaného, když za trvání manželství z prostředků společného jmění manželů investovali do rekonstrukce bytové jednotky [REDAKCE], kterou vlastní výlučně žalovaný (dále jen E/rekonstrukce bytové jednotky [REDAKCE]), soud zjistil, že tato byla původně ve standardním stavu odpovídajícím místu a stáří bytových jednotek v dané lokalitě. Rozsáhlá rekonstrukce spočívala zejm. v připojení půdního prostoru k bytu pod ním, přičemž rekonstrukce byla provedena tzv. „od základů“, vyměněny byly elektro rozvody, rozvody vody, odpadu, plynu, opraveny a vyměněny byly podlahy, dělaly se nové omítky, vyměněna byla okna, nově se vybuďovala střešní terasa a zimní zahrada, nově se vybuďovala koupelna, WC, kuchyň včetně obkladů, zařizovacích předmětů a spotřebičů. Rozsah rekonstrukce tvrdili účastníci shodně, rovněž shodně tvrdili, že rekonstrukci hradili z prostředků společného jmění manželů, a že bytová jednotka je ve výhradním majetku žalovaného. Důsledně tomu ve smyslu ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. soud tento skutkový stav vzal za zjištěný a vyšel z něho znalecký ústav při vypracování znaleckého posudku
67. Ze znaleckého posudku [REDAKCE] znaleckého ústavu pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí ze dne 20. 6. 2018, jehož vysokou odbornost podtrhuje jeho zařazení v Seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost do oddílu II., soud zjistil, že dle znalecova odborného odhadu představovala obvyklá cena rekonstrukce – položka E částku [REDAKCE]. V úvodu znaleckého posudku na čl. 5 znalec přesvědčivě vysvětlil důvody, které ho vedly k tomu, že se rozhodl k ocenění využít stavební rozpočet. Rovněž v rámci svého výsledku jasně a logicky vysvětlil, jak k uvedené částce dospěl. Pokud žalovaný namítá, že výše vnosu byla nižší, když i znalec připustil při svém výsledku, že u položek, kde je uvedeno, že jsou určeny odhadem (např. 3.2.2., 3.2.17), může činit rozdíl i 100%, neboť odhad vychází z jeho zkušeností, popř. ceny byly určeny z porovnání obvyklých cen či z dostupných, případně z ceníkových cen (položky ve znaleckém posudku pod č. 3.2.18 a 3.2.19), vychází žalovaný z nepochopení toho, co znalec uvedl. O 100% navýšení znalec hovořil, když vysvětloval problematiku ceníků a rozdíl mezi ceníky HSV a PSV, kdy u ceníků PSV na rozdíl od ceníků HSV je cena konstruována zvláště jako cena za práci a zvláště za materiál a je tomu tak proto, že konkrétní použitý materiál se vyskytuje v tolika variantách, že rozptyl cen může být i více než 100% - typicky např. obklady, které mohou být v cenové úrovni [REDAKCE] atp. Na přímý dotaz však znalec odpověděl, že dle jeho názoru žádný rozptyl nemá, a to z toho důvodu, že s ohledem na svoji odbornost dokáže odhadnout cenovou relaci toho, co bylo použito. Tomuto odůvodnění nelze nic vytknout, když i laik dokáže podle značky vodovodní baterie vyhledat na internetu její cenu. K tomu jak znalec dospěl k závěru o objemech a specifikacích jednotlivých položek, znalec uvádí, že měl k dispozici jednak informace od účastníků, na kterých se shodli, informace, které zjistil z projektu, informace, které zjistil fyzickým ohledáním nemovitosti a informace, ke kterým dospěl logickým úsudkem odpovídající jeho odbornosti, že konkrétní položky odpovídají tomu, že musely být provedeny, aby nemovitost byla ve stavu, v jakém je, tedy fungovala, tzn., aby voda tekla, světlo svítilo, atp.
68. S ohledem na shora uvedené je třeba mít na zřeteli, že znalecký posudek obsahuje pouze odborný odhad, který je vypracován s cílem co nejvíce se přiblížit realitě, ale musí se zohlednit, že znalec zpracovával rozpočet na již realizovanou stavbu nikoliv rozpočet před realizací, jak je běžné. Soud se ztotožňuje se znalcem, že ocenění stavebním rozpočtem je v dané situaci nejvhodnějším způsobem ocenění, kterým lze vyjádřit naprostou většinu prací a konstrukcí v souladu s obvyklou cenou stavební prací a z tohoto pohledu je uvedený způsob jednoznačným pozitivem (čl. 5 ZP).
69. K námitce žalovaného, že když posudek v elektronické podobě obdržel v neděli, přičemž znalec byl slyšen ve středu, tak neměl dostatečnou dobu k přípravě na jeho výsledek odkazuje soud na to, co již bylo uvedeno k námitce vůči ostatním dvěma znaleckým posudkům s tím, že metodika rozpočtování rovněž využívá počítačové programy, avšak zásadní je, že vstupní údaje zadává

zpracovatel standardně podle projektu, v posuzovaném případě pak nezbytným předpokladem pro získání vstupních údajů bylo místní šetření za účasti účastníků, kteří právě při tomto šetření měli svoji aktivitou možnost ovlivnit množství a kvalitu vstupních údajů, např. předložením konkrétních faktur. Neměli-li je k dispozici, pak nezbývá než vyjít z odborných závěrů znalce, jejichž věcnou správnost nemůže soud přezkoumávat.

70. Podáním ze dne 28. 3. 2017 učinil žalovaný předmětem vypořádání částku [REDACTED] kterou měla žalobkyně obdržet z prodeje vozidla [REDACTED] a příjmy žalované za období od června 2010 do 28. 3. 2014. Účastníci však učinili nesporným (protokol o přípravném jednání čl. 137), že částku, kterou žalobkyně obdržela z prodeje vozidla [REDACTED], spotřebovala. Stejně tak případné příjmy. Důsledně tomu soud shora uvedené skutečnosti vzal v souladu s ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. za svá skutková zjištění.
71. U přípravného jednání soudu dne 18. 4. 2017 se žalobkyně domáhala, aby žalovaný navrátil zpět do společného jmění manželů částku [REDACTED] kterou zaplatil jako kupní cenu za pozemek pro svůj nový dům, a to bezprostředně po zániku manželství, neboť se jedná o prostředky ze společného jmění manželů. Zde vyšel soud ze zjištěného skutkového stavu, že peníze placené žalovaným měly svůj původ v půjčce poskytnuté [REDACTED]. V poměrech účastníků, kdy žalovaný žalobkyni opustil v r. 2010, sdílel společnou domácnost s [REDACTED], kterou si po rozvodu s žalobkyní vzal za manželku, čelil bitvě právníků v řízení o výchově a výživě nezl. dcery, výživné na manželku, rozvod, je takové počínání žalovaného pochopitelné. Skutečnost, že šlo o peníze z půjčky, vyplývá z čestného prohlášení pana [REDACTED] a paní [REDACTED]. Jejich výslech již soud neprovedl, neboť provedením by se nezvýšila pravděpodobnost skutkové verze žalovaného, která je v poměrech účastníků pochopitelná.
72. Pokud jde o položku D/ Úspory nezbylo soudu než žalobkyni poučit, že tvrdí-li úspory v částce více jak [REDACTED], je povinna dle ust. § 118a) odst. 1 o. s. ř. označit nezaměnitelným způsobem konkrétní účty u konkrétních bank. Žalobkyně výzvě soudu vyhověla a po provedeném dokazování soud k úsporám D/ zjistil následující:
73. Ze zprávy [REDACTED] ze dne 23. 6. 2017 na čl. 252 a čl. 1-25 Přílohové obálky č. 3 soud zjistil, že na jméno žalovaného byl veden účet [REDACTED] s zůstatkem ke dni 28. 3. 2014 ve výši [REDACTED] a dále účet na jméno žalobkyně [REDACTED] s [REDACTED] zůstatkem ke dni 28. 3. 2014.
74. Ze zprávy [REDACTED] ze dne 6. 6. 2017 čl. 194 soud zjistil, že na jméno žalovaného je vedena pojistná smlouva [REDACTED], přičemž ke dni 28. 3. 2014 by výše odkupného činila [REDACTED].
75. Ze zprávy [REDACTED] ze dne 6. 6. 2017 čl. 192 soud zjistil, že na jméno žalovaného byla vedena pojistná smlouva [REDACTED], která byla ukončena dožitím pojistné doby k datu 5. 10. 2014, přičemž odkupné k datu 28. 3. 2014 by činilo [REDACTED]. A dále byla vedena pojistná smlouva [REDACTED] která zanikla pro neplacení pojistného ke dni 20. 10. 2013.
76. Ze zprávy [REDACTED] ze dne 18. 6. 2018 čl. 785 soud zjistil, že na jméno žalovaného je vedena pojistná smlouva č. [REDACTED] s částkou [REDACTED] k datu 28. 3. 2014.
77. Ze zprávy [REDACTED] ze dne 28. 6. 2018 (čl. 994) soud zjistil, že na účet u [REDACTED] [REDACTED] vedený na jméno [REDACTED] přišla 8 x částka [REDACTED] tj. [REDACTED] od společnosti [REDACTED].
78. Ze smlouvy o reklamní činnosti a propagaci ze dne 17. 6. 2013 (v přílohové obálce č. 1 Přílohy žalobkyně) soud zjistil, že žalovaný uzavřel smlouvu o propagaci se společností [REDACTED] která se zavázala k měsíčním platbám žalovanému na účet u [REDACTED] ve výši [REDACTED] + DPH.

79. Žalobkyně se domáhala, aby tyto finanční prostředky (dále jen odkloněné finanční prostředky) žalovaný navrátil do společného jmění manželů, neboť režim společného jmění opustily protiprávně, když k tomu žalobkyně neudělila souhlas. Soud vyšel ze zjištění, že finanční prostředky spotřebovala domácnost žalovaného vedená tehdy ještě s družkou [REDACTED], nyní manželkou žalovaného [REDACTED] když mj. v této domácnosti pobývala rovněž tehdy nezletilá dcera účastníků [REDACTED]. Předmětnou smlouvu uzavřel žalovaný v době, kdy tři roky nežil s žalobkyní ve společné domácnosti, probíhalo rozvodové řízení, účty u [REDACTED] již byly vyčerpány a žalovaný musel zajistit prostředky pro udržení životní úrovně.
80. Ze zprávy [REDACTED] ze dne 8. 6. 2017 na čl. 199 a čl. 1-50 přílohové obálky č. 3 soud zjistil, že účet [REDACTED] je účtem [REDACTED] manžela sestry žalovaného [REDACTED] přičemž z tohoto účtu odcházely nepravdělně mj. platby SIPO [REDACTED] v částce [REDACTED]
81. Ze zprávy [REDACTED] ze dne [REDACTED] na čl. 202-204 soud zjistil, že v období od června 2010 (opuštění společné domácnosti žalovaným) do 2. 11. 2012, kdy byly účty zrušeny, měl žalovaný dva účty, přičemž byl jediným disponentem těchto účtů. Jednalo se o dolarový účet č. [REDACTED] a korunový účet č. [REDACTED] účtu [REDACTED]. Dne 7. 10. 2011 přišla na dolarový účet částka [REDACTED] z účtu s názvem [REDACTED]. Následně si z tohoto dolarového účtu žalovaný převáděl, až na jednu výjimku, výlučně na svůj korunový účet [REDACTED] částky [REDACTED] dne 10. 10. 2011, [REDACTED] dne 13. 10. 2011, [REDACTED] dne 15. 12. 2011, [REDACTED] dne 12. 1. 2011, [REDACTED] dne 27. 1. 2012, [REDACTED] dne 26. 4. 2012, [REDACTED] dne 27. 7. 2012, [REDACTED] dne 2. 11. 2012.
82. Jedinou výjimkou je transakce, kdy [REDACTED] dne 13. 10. 2011 neodešlo na shora uvedený korunový účet, ale na účet s názvem [REDACTED]. K této transakci žalobkyně předložila „[REDACTED] – příkaz žalovaného, aby [REDACTED] z dolarového účtu poslala [REDACTED] na jméno [REDACTED] vedeného u [REDACTED]“. Žalobkyně navrhovala, aby soud prověřil i tento účet. Soud tak v rámci justiční spolupráce nemohl učinit, neboť [REDACTED] nepřistoupila k [REDACTED] o dokazování z roku 1970 (č. 129/1976 Sb.) a [REDACTED] neposkytuje justiční spolupráci. Nemohl tak učinit žádné zjištění ohledně skutečnosti, zda částka [REDACTED] byla na shora uvedeném účtu (případně, kam odešla) ke dni 28. 3. 2014, když žalovaný tvrdil, že nemá žádný účet [REDACTED] ke dni 28. 3. 2014, neboť finanční prostředky se spotřebovaly. Důsledně tomu soud vyšel ze zjištění, že částka [REDACTED] byla žalovaným spotřebována.
83. Na korunovém účtu [REDACTED] pak shora uvedené transakce z dolarového účtu [REDACTED] měly svůj obraz v tom, že dne 10. 10. 2011 byla na korunový účet žalovaného z jeho dolarového účtu připsána částka [REDACTED], dne 13. 10. 2011 částka [REDACTED], dne 15. 12. 2011 částka [REDACTED], dne 12. 1. 2011 částka [REDACTED], dne 27. 1. 2012 částka [REDACTED], dne 26. 4. 2012 částka [REDACTED] a dne 27. 7. 2012 částka [REDACTED]
84. Korunový účet pak žalovaný užíval nejčastěji k transakcím platební kartou, ať výběrem z ATM nebo platbám za jednotlivé položky nákupů, přičemž transakce se pohybovaly v částkách od [REDACTED] za pizzu až po výběry z ATM v částkách do [REDACTED]. Kromě těchto transakcí platební kartou dne 12. 10. 2011 vybral žalovaný z korunového účtu v hotovosti částku [REDACTED]
85. Oba účty skončily ke dni 2. 11. 2012 nulovým zůstatkem.
86. Ke korunovému účtu předložila žalobkyně výpis z účtu za červenec 2012, přičemž soud zjistil, že transakce na účtu za červenec 2012 odpovídají tomu, co soud zjistil z přehledu transakcí ke korunovému účtu, který předložila banka.

87. Z Výpisu z osobního spořicího účtu u [redacted] za období od 23. 10. 2007 do 23. 11. 2007 (v přílohové obálce č.1 Přílohy žalobkyně) soud zjistil, že zůstatek k 23. 11. 2007 činil částku [redacted].
88. Ze Souhrnné informace o účtu ze dne 10. 8. 2000 soud zjistil, že na jméno žalovaného s adresou c/o [redacted] byl veden časově omezený depozitní certifikát se splatností 10. 2. 2001, č. účtu [redacted] (v přílohové obálce č.1 Přílohy žalobkyně)
89. Z výpisu z účtu registrovaného plánu důchodového spoření [redacted] [redacted] za období od 1. 7. 1999 do 31. 12. 1999 v přílohové obálce č.1 Přílohy žalobkyně) soud zjistil, že ve shora uvedeném období byl stav účtu vedeného na jméno žalovaného [redacted] [redacted] přičemž jako příjemce plnění je uvedena [redacted].
90. Z výpisu z účtu „[redacted] (poradenský plán) u [redacted] za období od 30. 3. 2000 do 26. 4. 2000 (v přílohové obálce č. 1 Přílohy žalobkyně) soud zjistil, že účet je veden na jméno žalovaného a že ke dni 26. 4. 2000 byl stav na tomto účtu [redacted]
91. Z výpisu z účtu č. [redacted] za období od 1. do 31. 12. 1999 (v přílohové obálce č. 1 Přílohy žalobkyně) soud zjistil, že pro žalovaného jako opatrovníka [redacted] byl a celková hodnota portfolia [redacted]
92. Z listiny [redacted] ze dne asi 2. 2. 2000 (datum špatně čitelné), soud zjistil, že z účtu u [redacted] odešlo [redacted] na účet [redacted] majitele [redacted] (v přílohové obálce č. 1 Přílohy žalobkyně),
93. S ohledem na shora uvedené navrhla žalobkyně, aby soud učinil dotaz na zmíněné finanční instituce ke zjištění pohybu na účtech za období od léta 2010 do 28. 3. 2014 a zároveň s ohledem na její informační deficit, aby soud vyžádal od hokejových klubů, kde žalovaný působil, informace ohledně účtů, na které žalovanému posílali hráčské odměny a dále navrhla vyslechnout [redacted]
94. Ze sdělení Mezinárodního odboru civilního Ministerstva spravedlnosti ČR (čl. 294) soud zjistil, že úprava vztahů České republiky je odlišná [redacted] [redacted] je jedním ze států, který přistoupil k Haagské úmluvě o dokazování z roku 1970 (č. 129/1976 Sb.), Kanada nikoliv a dle sdělení zahraničního odboru ministerstva Kanada neposkytuje České republice justiční spolupráci. Důsledně tomu soud cestou mezinárodního dožádání oslovil pouze americké hokejové kluby, americké banky, a švédský hokejový klub. Odpovědi tak obdržel pouze od [redacted] (čl. 443), [redacted] (čl. 599), hokejového klubu [redacted] (čl. 438), hokejového klubu [redacted] (čl. 370), [redacted] čl. 564). Z odpovědí [redacted] [redacted] soud zjistil, že ke dni 28. 3. 2014 neměl žalovaný u uvedených bank žádné účty. Hokejové kluby informace o bankovních účtech žalovaného již neměly k dispozici. Ostatní kluby a banky soud požádal o součinnost přímo, avšak bezvýsledně. Rovněž důkaz výsledkem svědka [redacted] je pro soud nedosažitelný, když nemůže být vyslechnut kanadským justičním orgánem a do České republiky se [redacted] k výslechu nedostavil, kdy sdělil, že je vůči žalovanému vázán mlčenlivostí a listiny je povinen uchovávat jen po dobu šesti let (čl. 364).
95. Účastníci dále tvrdili shodně, že část úspor půjčili [redacted] – jednalo se o půjčku [redacted] z r. 2006, přičemž ke dni 28. 3. 2014 činila půjčka částku [redacted]. Důsledně tomu ohledně existence shora uvedené půjčky vzal soud shodná tvrzení účastníků za zjištěný skutkový stav (ust. § 120 odst. 3 o.s.ř.) a neprovedl tak důkaz Dodatkem č. 6 ke smlouvě o půjčce ze dne 15. 10. 2013 uzavřené s [redacted].

96. Dále bylo mezi účastníky nesporné, že žalovaný má u [redacted] u společnosti [redacted] účet č. [redacted] a účet u [redacted]. Důsledně tomu vzal soud existenci shora uvedených účtů dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. za svá skutková zjištění.
97. Spor mezi účastníky však byl o to, zda je spoření [redacted] součástí společného jmění manželů, když žalobkyně tvrdila, že na spoření odcházely jejich společné finanční prostředky (protokol o přípravném jednání čl. 134 p.v.) a žalovaný tvrdil, že nikoliv, neboť spoření nespořil sám žalovaný, ale finanční prostředky šly na účet u příslušné pojišťovny od jednotlivých hokejových klubů na základě kolektivních smluv, přičemž zdrojem připsaných částek jsou zejména televizní poplatky (vyjádření žalovaného ze dne 19. 5. 2018 na čl. 166.) Ze shora uvedeného žalovaný dovozuje, že v případě penzijního pojištění se tedy jedná o vylučný majetek žalovaného, protože na platbu tohoto pojištění nebyly použity ani prostředky žalobkyně ani společné prostředky patřící do společného jmění manželů.
98. K prokázání shora uvedeného navrhl žalovaný článek z internetu <http://www.workforce.com/2013/01/23/nhl-players-score-new-pension-plan/> (viz. vyjádření žalovaného ze dne 19. 5. 2017).
99. Soud následně vyzval žalovaného, aby se vyjádřil, zda soud může považovat tvrzení žalobkyně učiněná v rámci přípravného jednání o tom, že na jméno žalovaného jsou vedeny finanční prostředky, a to konkrétně na účtu 1/ u [redacted] a 2/ [redacted] mezi účastníky za nesporná. V souvislosti s tím soud vyzval žalovaného, aby předložil výpisy z těchto účtů ke dni 28. 3. 2014. Vzhledem k tomu, že výpisy, které předložila žalobkyně, jsou čtvrtletní, lze předložit i výpis k 31. 3. 2014. Zároveň soud žalovaného poučil, že shora uvedený internetový článek není způsobitelným prokázat shora uvedené tvrzení žalovaného (přípis soudu ze dne 30. 5. 2017 na čl. 184).
100. Na to žalovaný soudu sdělil, že nemá k dispozici výpis z účtu u [redacted] k 31. 3. 2014, neboť veškerá korespondence byla zasílána na adresu [redacted], kam od července 2010 neměl přístup, a veškerou příchozí poštu měla k dispozici žalobkyně. Zároveň potvrdil, že je možné jako nespornou skutečnost uvést, že na jeho jména jsou vedeny prostředky na účtech u [redacted]. Dále uvedl, že s finančními prostředky těchto účtů není možné volně nakládat, jsou vázány na dosažení důchodového věku. Získání dalších informací je ovšem velice komplikované. Jedná se totiž o definovaný plán příspěvků, kdy každý zaměstnanec má zvláštní účet, kam je zaměstnavatelem zasílána příslušná částka, jak dokládá i článek na <http://www.hokej.cz/jsou-to-vsechno-drby-dohady-a-famy-shoduji-se-nhl-a-nhlpa> čl. 304, kde je uvedeno: „Strop bude stát ve výši [redacted] amerických dolarů na tým za rok, avšak nebude zahrnovat hráčské výhody, jako jsou platby týmu do zdravotního a zubařského pojištění, jakož i příspěvky mužstev na důchodové pojištění.“ Přičemž dále žalovaný uvedl, že bližší informace by mohl uvést svědek [redacted], jehož výslech žalovaný navrhuje (vyjádření žalovaného z 9. 8. 2017 na čl. 303).
101. Jak již bylo uvedeno justiční výslech svědka [redacted] není možný. Na výzvu, aby se svědek dostavil k podání svědecké výpovědi, svědek [redacted] nereagoval, respektive sdělil, že je vázán mlčenlivostí ze vztahu agent a hráč (čl. 349). Důkaz výslechem [redacted] je tak neproveditelným. Důsledně tomu soud žalovaného následně poučil dle ust. § 118a odst. 3 o.s.ř., že s ohledem na to, že výslech svědka [redacted] je pro soud nedosažitelný, neoznačil žalovaný dosud důkazy způsobitelné prokázat své tvrzení, že finanční prostředky na účtech u [redacted] nespádají do společného jmění manželů, neboť mají charakter penzijního připojištění (protokol o jednání ze dne 4. 1. 2018 čl. 416). Na to žalovaný navrhl důkaz čestným prohlášením [redacted] a čestnými

prohlášeními hokejistů a výplatními páskami ze dne 15. 12. 1999, 31. 1. 2001, 15. 2. 2001, 28. 2. 2001, 15. 3. 2001, 30. 11. 2001, 15. 2. 2002, ze kterých je vidět, jaké částky klub na penzijní pojištění poskytoval a připomněl, že penzijní připojištění je hrazeno za hráče kluby, což se zobrazuje na výplatních páskách hráčů, ze kterých vyplývají částky, které klub takto uhradil. Nadto penzijní připojištění bylo hrazeno již před uzavřením manželství účastníků řízení, a tedy není možné ho bez dalšího zahrnout (minimálně v částce, která byla vyplacena za dobu před uzavřením manželství) do vypořádání společného jmění manželů (vyjádření žalovaného ze dne 18. 1. 2018 na čl. 486) k fungování penzijního pojištění NHL.

102. Z čestných prohlášení [redacted] a hokejistů [redacted] soud zjistil, že jsou identického obsahu, když se uvádí, že důchodové pojištění hokejistů NHL hradí klub, nikoliv jednotliví hráči, jedná se o definovaný plán příspěvků, kdy každý zaměstnanec/hokejista má zvláštní účet, kam je klubem/zaměstnavatelem zasílána příslušná částka. Na výplatních páskách jednotlivých hráčů je pak vidět částka, kterou příslušný klub na účet hráče odvedl. Nárok na výplatu důchodové pojištění je vázán na skončení hokejové kariéry v NHL a na dosažení určitého důchodového věku, a to 62 let. [redacted] navíc uvádí, že právnické osoby by měly vzít na vědomí, že příjem hráče z důchodového pojištění je určen výslovně pro hráče. Je nepřevoditelný a nelze jej odkázat žádným potomkům a dodává, že veškeré informace jsou mu známy na základě zkušeností, které získal jako zástupce hráčů.
103. Z článku z internetu na <http://www.workforce.com/2013/01/23/nhl-players-score-new-pension-plan/> soud nečinil žádný závěr ve vztahu ke sporným tvrzením účastníků. Z článku vyplývá, že hráči NHL uspěli s novým penzijním programem. Dále, že hráči NHL měli dříve dva programy s definovanými příspěvky – Penzijní program pro NHL (USA) v New Yorku a Penzijní program a svěrenský fond NHL v Torontu. Dále článek pojednává o tom, že dojde k jakési restrukturalizaci programů, řeší se daňové otázky, atp.
104. Z článku z internetu na <http://www.hokej.cz/jsou-to-vsechno-drby-dohady-a-famy-shoduji-se-nhl-a-nhlpa> čl. 304, soud zjistil, že se zde uvádí, že strop bude stát ve výši 37 milionů amerických dolarů na tým za rok, avšak nebude zahrnovat hráčské výhody, jako jsou platby týmu do zdravotního a zubařského pojištění, jakož i příspěvky mužstev na důchodové pojištění.
105. Přestože charakter důchodového pojištění žalovaného u [redacted] byl sporný již od přípravného jednání, kdy žalobkyně předložila výpisy ze dvou účtů a žalovaný jejich existenci následně učinil nespornou a již od srpna 2017 byl žalovaný soudem soustavně veden k tomu, aby k charakteru důchodového pojištění označil způsobitelný důkaz, neboť soud nemá nic, z čeho by mohl učinit závěr, který činí žalovaný, totiž, že by prostředky na těchto účtech měly být výlučným majetkem žalovaného, že by měly charakter penzijního připojištění srovnatelného s penzijním připojištěním v České republice, kdy na penzijní připojištění přispívá zaměstnanci i zaměstnavatel, a to nad složku platu/mzdy. Teprve poslední den – na konci dokazování – měl soudu k dispozici všechny důkazy, které k důchodovému pojištění účastníci navrhli a předložili.
106. Z výpisu z účtu č. [redacted] k 31. 12. 2013 v angličtině s úředně ověřeným překladem soud zjistil, že účet je veden na jméno žalovaného s adresou [redacted] [redacted] Jde o účet u [redacted] [redacted] – v překladu důchodová společnost národní hokejové ligy a ke dni 31. 12. 2013 je hodnota účtu [redacted] Ve spodní části tohoto výpisu je pod nadpisem „Jak je můj účet financován?“ uvedena položka vklady členského klubu zaručený zůstatek [redacted] a transfer důchodového plánu [redacted] přičemž součet těchto částek představuje zůstatek na účtu v částce [redacted] Z výpisu z účtu [redacted] u NHL Pension Society k 30. 9. 2014 v angličtině s úředně ověřeným překladem soud zjistil, že stav na účtu k tomuto datu představoval částku [redacted] Z výpisu lze rovněž zjistit webové stránky finanční skupiny, a to [redacted] a telefonní číslo. Z výpisu z účtu [redacted] u NHL Pension Society k 31. 12. 2014 v angličtině s úředně ověřeným překladem soud zjistil, že stav na účtu k tomuto datu představoval částku [redacted]

██████████. Z výpisu z účtu ██████████ v angličtině soud zjistil, že účet je na jméno žalovaného a stav na tomto účtu k 30. 6. 2012 představuje částku ██████████, přičemž u „██████████“ je uvedena ██████████. Z výpisu z účtu č. ██████████ k 31. 3. 2014 v angličtině soud zjistil, že stav na účtu k tomuto datu představoval částku ██████████. Všechny listiny se nacházejí v přílohové obálce č. 1 - Přílohy žalobkyně.

107. Z dopisu Národní hokejové ligy – penzijní společnost ze dne 1. 8. 2013 v angličtině s úředně ověřeným překladem soud zjistil, že Národní hokejová liga – Penzijní společnost sděluje žalovanému, že jeho výpisy ze ██████████ (jejichž součástí se dne 1. 1. 2013 staly ██████████), mu byly zaslány přímo těmito společnostmi poštou, přičemž výpisy může rovněž získat buď na základě telefonické žádosti anebo použitím webových stránek. Dále společnost sděluje, že dle aktuálního formuláře, který žalovaný u společnosti podával, jsou jako hlavní obmyšlené osoby uvedeny: ██████████ (50%), ██████████ (25%), ██████████ (25%). V neposlední řadě se uvádí: „Je velmi důležité, abychom měli přesné záznamy. Prosim informujte nás o jakýchkoliv změnách Vaší adresy (Vašich adres) nebo rodinného stavu tím, že nám vyplníte a odešlete přiložený formulář Všeobecné informace a změny adresy“. Z formuláře „Všeobecné informace a změny adresy“ soud zjistil, že u rodinného stavu má žalovaný uvedeno „ženatý“, přičemž v kolonce manželka je uvedena žalobkyně. Z dopisu žalovanému Národní hokejové ligy – penzijní společnost ze dne 11. 9. 2017 v angličtině s úředně ověřeným překladem soud zjistil, že obsahuje shodné informace, jako dopis ze dne 1. 8. 2013.
108. Namítal-li žalovaný nezákonnost získání shora uvedeného důkazu, pak soud hodnotí provedený důkaz jako zákonný. Otvírala-li žalobkyně dopisy, které přicházely od ██████████ na adresu žalovaného do ██████████ A/, kde spolu účastníci do června 2010 žili, činila tak žalobkyně z titulu, že má za to, že finanční prostředky u ██████████ jsou prostředky společného jmění účastníků, které dosud nebylo vypořádáno a z toho titulu, že ona i její dcera jsou uváděny mezi obmyšlenými osobami a odstěhování žalovaného na tom nic nezměnilo. Nesouhlasil-li žalovaný s tím, aby se žalobkyně s dopisy seznamovala, mohl si adresu u ██████████ změnit, což ani do r. 2017 neučinil.
109. Důsledně tomu soud neprovedl důkazy navržené žalobkyní k prokázání skutečnosti, že na obálce bylo uvedeno ██████████ – výslech ██████████ (přítele žalobkyně, dcery ██████████ a účastnický výslech žalobkyně).
110. Soud vyzval žalovaného opakovaně, aby pokud tvrdí, že účty u ██████████ do společného jmění nepatří, musí tuto skutečnost prokázat. Žalovaný navrhl nejprve důkaz internetovými články o ██████████, poté výslech ██████████. Nakonec vše, co měl soud od žalovaného k dispozici, byla jeho výplatní páska, kterou předložila žalobkyně a žalovaný ji nechal přeložit, internetové články a čestná prohlášení ██████████, hokejistů ██████████.
111. Žalovaný rovněž učinil nesporným, že ze shora uvedených důchodových účtů dosud finanční prostředky nečerpal (protokol o jednání čl. 1006 p.v.)
112. Soud tak učinil dílčí skutkový závěr, že pokud jde o spoření u ██████████, jde o prostředky nabyté za trvání manželství a spadající tak do režimu společného jmění manželů, neboť jak vyplývá z výplatní pásky, kterou k důkazu navrhl žalovaný, hokejový klub mu vyplácel hráčské odměny, z kterých strhával částky určené na zdravotní pojištění, daně, apod., rovněž část příjmů odváděl ██████████ mj. strhával žalovanému z příjmu rovněž pokuty, apod.
113. Ačkoliv soud žalovaného vyzval, ten nedoložil stav účtů u ██████████ ke dni 28. 3. 2014 s tím, že je to velmi komplikované. Z listin, které předložila žalobkyně, vyplývá, že na tom nic komplikovaného není, stačilo vytočit telefonní číslo, poslat e-mail, či jinak kontaktovat

NHL Pension Society. Pokud žalovaný ani tyto informace neměl, mohl je získat od [redacted] nebo hokejistů [redacted]. Soud takovou možnost neměl, nemohl vyslechnout [redacted]. Žalovaný zůstal pasivní a neposkytl soudu dostatek tvrzení a důkazů, aby bylo možné učinit jiný závěr než, že na účtech u [redacted] jde o finanční prostředky nabyté žalovaným za trvání manželství. S ohledem na skutečnost, že bylo zjištěno, že žalovaný má dva účty, bylo ujištěno, že z účtů čerpáno nebylo, nezbylo soud než ohledně stavu na účtech u [redacted] vyjít z toho, co měl k dispozici a učinil tak dílčí skutkový závěr, že ke dni zániku manželství k 28. 3. 2014 představoval přibližně stav na účtu č. [redacted] Society částku [redacted] a u [redacted]. Pro stanovení hodnoty společného jmění manželů a podílů manželů pak bylo třeba provést přepočítání cizí měny na české koruny. Soud při přepočtu vyšel z devizového kurzu platného pro nejbližší pracovní den ke dni vyhlášení rozsudku tj. z kurzu k 3. 7. 2018 zveřejněného na stránkách České národní banky. Přičemž zvolil řešení, kdy zkratku \$ uváděnou na výpisech považuje za zkratku pro dolar kanadský, neboť vyšel z toho, že [redacted] sídlí [redacted].

114. Dále žalobkyně dovozovala, že v souvislosti s žádostí, kterou podával žalovaný u [redacted], když mu byl poskytnut úvěr ve výši [redacted] na stavbu jeho nového domu, se musí u banky nacházet doklady k životnímu pojištění žalovaného a další doklady k prokázání solventnosti žalovaného a navrhl, necht' si soud vyžádá doklady, které žalovaný bance předložil. Z dokladů [redacted] (čl. 1-41 Přílohové obálky č. 3) soud zjistil, že k prokázání solventnosti předložil žalovaný daňová přiznání a splátky úvěru platí z účtu č. [redacted] vedeného [redacted]. K návrhu žalobkyně si soud vyžádál od [redacted] ještě i výpis z tohoto účtu s tím, že je možné, že na účet přicházejí prostředky, které si posílá žalovaný z jiných účtů, na které si odklonil finanční prostředky spadající do společného jmění manželů. Ze zprávy [redacted] ze dne 27. 6. 2018 (čl. 954 a násl.) soud nemohl učinit žádný závěr o odkloněných účtech.
115. Na to žalobkyně u posledního jednání, které se ve věci konalo (protokol ze dne 28. 6. 2018 čl. 1009 p.v.) navrhl, necht' soud učiní dotaz na všechny bankovní ústavy registrované v České republice, zda je u nich veden ještě nějaký žalobkyni neznámý účet vedený na jméno žalovaného, a to ve vztahu k předmětu řízení, tedy v případě pozitivního zjištění, zůstatky na těchto účtech za období od 1. 6. 2010 do 28. 3. 2014. Soud však takové pátrání neprovede, neboť má za to, že žalobkyně nemá žádné indicie, že by žalovaný měl jiné účty, než doposud uvedla. Povinností žalobkyně je důkazní návrh řádně označit a soud již u přípravného jednání žalobkyni poučil, že tvrdí-li účty žalovaného, je povinna doplnit své tvrzení a uvést označení konkrétního bankovního ústavu a konkrétního účtu.
116. Mezi účastníky bylo dále nesporné, že za trvání manželství předali manželé ze společných finančních prostředků [redacted] částku [redacted] z titulu smlouvy o půjčce, přičemž k 28. 3. 2014 představovala výše nesplacené půjčky částku [redacted] (tyto skutečnosti tvrzené účastníky shodně, pak soud vzal za svůj zjištěný skutkový stav dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř).
117. S ohledem na shora uvedené soud tak učinil dílčí skutkový závěr ohledně položky D/ úspory, že z účtů označených žalobkyní s tím, že by na nich měly ke dni zániku manželství být větší finanční prostředky, byly alespoň s minimálním zůstatkem ke dni 28. 3. 2014 zjištěny pouze účty uvedené ve výroku IV. a V. rozsudku. Ostatní účty ke dni 28. 3. 2014 buď neexistovaly, nebo jejich majitelem nebyl žalovaný anebo soud o nich nemohl učinit žádný závěr, protože se jednalo o účty [redacted] přičemž na účet č. [redacted] vedeného u [redacted] odešla ze shora označeného dolarového účtu u [redacted] ještě i dne 13. 10. 2011. Nelze však dovodit, že ke dni 28. 3. 2014 tento účet existoval a částka min. [redacted] na něm zůstala, když je zjevné, že po ukončení kariéry žalovaného se uspořené finanční prostředky spotřebovávaly v rámci běžných dispozic.

118. Další finanční prostředky pak představuje společná pohledávka vůči panu [REDAKCE] v částce [REDAKCE] z titulu smlouvy o půjčce.
119. Dokazování k příjmům a výdajům domácnosti účastníků soud provedl jen velmi omezeně oproti návrhům účastníkům, a to pouze v rozsahu umožňujícím soudu získat náhled, jaké hospodaření účastníků lze označit ještě jako běžné ve smyslu ust. § 145 odst. 2 obč. zák. V souladu s judikaturou má soud za to, že předmětem vypořádání společného jmění manželů může být jen ten majetek, který existuje ke dni zániku společného jmění jako společný. Z vypořádání společného jmění manželů však nelze vytvářet vzájemné vyúčtování celého spotřebního společenství manželů. Samotné zjištění výše příjmů žalovaného za určité časové období by samo o sobě nemohlo vést k závěru, že část těchto příjmů měl žalovaný uloženu na dalších účtech mj. i v cizině ([REDAKCE] jak tvrdí žalobkyně), při vypořádání by k nim tedy nemohlo být bez dalšího přihlíženo. Pokud to žalobkyně tvrdí, pak bylo na ní, aby k tomu navrhla odpovídající důkazy – aby označila peněžní ústav a číslo účtu, to však ve vztahu k tvrzeným úsporám v rozsahu [REDAKCE] neučinila (*shodně též rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 1. 2001 sp. zn. [REDAKCE]*).
120. S ohledem na shora uvedené nemělo smysl zaměřit dokazování na výdaje účastníků, které detailně vylíčil žalovaný, ať už šlo o hospodaření domácnosti, přes nákupy dovolených a aut, až po dary blízké rodině.
121. Žalobkyně s tvrzeními žalovaného ohledně společného hospodaření nesouhlasila. Oba tak označili důkazy k prokázání svých tvrzení.
122. S ohledem na shora uvedené a zároveň na níže uvedené právní posouzení soud tak zamítl provedení následujících důkazních návrhů žalovaného: kopiemi výpisu z účtu založených ve věci [REDAKCE] k prokázání tvrzení, že žalobkyně mohla v USA nakládat s prostředky účtu a neměla účet s maximálním výběrem [REDAKCE].
123. Dále důkazy fotografiemi z dovolených a výslech rodičů žalovaného k prokázání dovolených účastníků.
124. Dále soud zamítl důkaz výslechem účastníků, výslechem rodičů žalovaného, výslechem sestry žalobkyně, její matky a manžela matky k tvrzení žalovaného ohledně nákupu 9 automobilů v hodnotě [REDAKCE].
125. Dále soud neprovedl výslech účastníků k prokázání nákladů spojených se stěhováním z USA do ČR.
126. Dále soud neprovedl důkaz výslechem účastníků, rodičů žalovaného, dotazem na finanční úřad a dopisem [REDAKCE] ze dne 4. 7. 2012 k tvrzením žalovaného o nákupu nemovitostí a jejich rekonstrukcí.
127. Dále soud neprovedl důkaz výslechem účastníků, protokolem o jednání u Okresního soudu v Mostě sp.zn.: [REDAKCE] ze dne 28. 2. 2012, návrhem na zahájení řízení u Okresního soudu v Mostě sp.zn.: [REDAKCE] ze dne 16. 7. 2013- 1. a 2. strana, emailem [REDAKCE] ze dne 25. 9. 2012, ve kterém žalobkyně požaduje [REDAKCE], dopisem [REDAKCE] ze dne 7. 4. 2011, kdy žalobkyně požaduje [REDAKCE] výživného na dceru a [REDAKCE] výživného na sebe s ohledem na životní úroveň, přičemž tyto důkazy byly žalovaným navrženy s tvrzením, že měsíční spotřeba jejich domácnosti byla nadstandartní, přičemž měsíční náklady byly minimálně [REDAKCE] z čehož dovozuje, že to za dobu trvání manželství znamená spotřebu příjmů minimálně [REDAKCE] z toho za dobu vedení společné domácnosti od srpna 1994 do června 2010, se jedná o částku [REDAKCE]).
128. Dále soud neprovedl důkaz výslechem účastníků, protokolem o jednání Okresního soudu v Mostě sp.zn.: [REDAKCE] ze dne 28. 2. 2012, pokladními doklady týkající se úhrady částek žalobkyni na nezletilou dceru, rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp.zn.: [REDAKCE]

ze dne 14. 8. 2012 k prokázání částky spotřebované na výživném na nezletilou dceru uhrazené k rukám žalobkyně, celkem ve v a to jen za dobu od července 2010 do srpna 2012 se jednalo o částku a od září 2012 do října 2013 se jedná o částku určenou rozsudkem OS Most č.j. ze dne 14. 8. 2012 ve výši . Dále soud neprovedl důkaz výsledkem účastníků, doklady o uhrazení SIPO za dům, ve kterém bydlela žalobkyně s nezl. dcerou k prokázání částek uhrazených žalovaným na dům, ve kterém žalobkyně bydlela s tehdy nezl. dcerou, když žalovaný od ledna 2011 až do března 2012 hradil i SIPO – elektřinu, poplatky za rozhlas a TV, plyn a UPC v domě, ve kterém bydlela žalobkyně v té době s dcerou ve výši , jídlo a pojištění a daň z nemovitosti týkající se domu.

129. Dále soud neprovedl důkaz výsledkem žalovaného k prokázání skutečnosti, že běžné výdaje žalovaného na jeho novou domácnost, kterou od července 2010 vedl sám, kdy vynakládal měsíčně na pronájem bytu a běžné náklady na jídlo, cvičení, doplňky stravy atd.
130. Dále soud neprovedl důkaz výsledkem žalovaného, rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp.zn: ze dne 14. 8. 2012 k prokázání skutečnosti tvrzené žalovaným, že hradil výživné na nezletilou dceru, kterou měl ve své výlučné péči, přičemž od října 2013 její nároky musel hradit plně sám, to je od října 2013 do současné doby při hrazení částky v průměru dalších (do února 2017 – krát 40 měsíců).
131. Dále soud neprovedl důkazy k tvrzením žalovaného o daru ze společného jmění manželů na zakoupení rodinného domu pro rodiče žalovaného a rekonstrukci bytu matky žalobkyně, a to výslech rodičů žalovaného, výslech účastníků, výslech sestry žalovaného.
132. Dále soud neprovedl důkazy dotazem na Poslaneckou Sněmovnu ČR a HC za účelem zjištění příjmů žalovaného.
133. Jak již bylo výše uvedeno, soud neprovedl důkazy navržené k prokázání příjmů a výdajů domácnosti účastníků, a to rovněž důkazní návrhy žalobkyně, tedy soud neprovedl důkaz zprávami o výdělcích žalovaného ve Švédku, Kanadě, USA, Rusku k prokázání příjmů z hraní hokeje.
134. Dále soud neprovedl důkaz životopisem žalovaného pořízeného z wikipedie k prokázání skutečnosti, v kterých hokejových klubech žalovaný hrál (tyto skutečnosti jsou mezi účastníky nesporné).
135. Dále soud neprovedl důkaz zprávou o pojistném plnění úrazu žalovaného, dále složkami šeků a fotografiemi jednotlivých domů, kde účastníci v USA a Kanadě bydleli k prokázání tvrzení žalobkyně, že náklady na bydlení představovaly měsíčně částku cca .
136. Dále soud neprovedl důkazy výsledkem svědkyň a slečny – , které působily jako au-pair v domácnosti účastníků k prokázání skutečnosti, že náklady, které rodina vynakládala na au-pair byly měsíčně.
137. Dále soud neprovedl důkaz výsledkem – dcery účastníků, která se měla vyjádřit k tvrzení žalobkyně, že se žalobkyně po celou dobu plně věnovala rodině, pečovala vzorně o dům, o dceru a o žalovaného, aby měl maximální rodinné zázemí a mohl se věnovat plně hokeji.
138. Dále soud neprovedl důkaz fotografiemi jednotlivých domů, kde účastníci v USA a Kanadě bydleli a šeky k prokázání tvrzení žalobkyně, že náklady na bydlení představovaly měsíčně částku cca . A dále k tvrzení žalobkyně o tom, že žalobkyně si při hospodaření v domácnosti vedla tak, že domácnost byla vždy pečlivě uklizená, neboť způsob péče žalobkyně o dceru, žalovaného, domácnost, je v dostatečné míře zjištěna z výslechu svědkyň, a to ve spojení s tvrzeními žalovaného.

139. Dále soud neprovedl důkaz internetovými články dokládající pobyt tenistů v zahraničí s partnery, resp. manželky – [REDACTED] neboť je žalovaný navrhl v souvislosti s tím, když soud vedl žalovaného k tomu, že je třeba uvést konkrétní skutkové okolnosti odůvodňující disparitu, nejen se odkazovat na judikaturu – např. na [REDACTED]. Každý případ je jiný a způsob života manželky tenisty a hokejisty se může lišit např. v tom, že manželka žalovaného ho následovala do Ameriky, kde spolu žili, což manželka tenisty dělat nemusí, neboť tenista cestuje za utkáními po celém světě a může si tak zvolit místo svého domova. U hokejisty se předpokládá, že bydlí tam, kde má svůj hokejový klub. Uvedené pak soud považuje za notorietu a není třeba provádět dokazování k tomu, že s některými tenisty cestuje i jejich manželka.
140. Dále soud neprovedl výslech trenérky krasobruslení dcery účastníků [REDACTED] a výslech psycholožky [REDACTED] a zprávou školy – Zhodnocení spolupráce se školou, které navrhl žalovaný k prokázání skutečnosti, že zajišťoval péči o dceru, neboť jak již bylo uvedeno, dostatečné podklady pro posouzení soud získal z tvrzení žalovaného a výslechu svědkyň. Nad to důkazy výslechem trenérky a psycholožky byly navrženy pouze k té skutečnosti, kdo z účastníků po návratu do ČR (tedy v relativně krátkém závěrečném období manželství účastníků) zajišťoval zálibu dcery účastníků – krasobruslení a kdo spolupracoval se školou. Ze stejného důvodu pak soud neprovedl výslech dcery [REDACTED] a dále výslech svědkyň – maminek dívek, které společně s [REDACTED] trénovaly krasobruslení ([REDACTED]), a které žalobkyně navrhla k prokázání skutečnosti – který z účastníků se s [REDACTED] věnoval krasobruslení.
141. K průběhu manželství tak soud k návrhu žalobkyně vyslechl svědkyni [REDACTED] - matku žalobkyně a [REDACTED] – sestru žalobkyně. K návrhu žalovaného pak [REDACTED] – sestru žalovaného. Od návrhu výslechem [REDACTED] – rodičů žalovaného - žalovaný ustoupil, poté co jeho otec vážně onemocněl, přičemž výslech nedoporučil lékař s tím, že u otce žalovaného je predikováno dožití v řádu měsíců a výslech u soudu by mohl jeho stav zhoršit. Namísto rodičů tak žalovaný navrhl výslech své sestry.
142. Pokud jde o manželství a rodičovství účastníků – péči o rodinu, domácnost, dceru - z tvrzení žalovaného soud zjistil, že manželství vnímal jako spokojené do narození dcery. Po narození dcery se žalobkyně změnila a z nepochopitelného důvodu situaci nezvládala. Žalovaný shledal, že je třeba, aby žalobkyni poskytl pomoc a tak se začal víc angažovat např. při vaření. Postupně se u [REDACTED] střídaly paní na hlídání, přičemž z počátku šlo o to, aby žalobkyně mohla jít na hokejový zápas, později paní na hlídání docházela vždy, když žalovaný odjel na venkovní zápas. Situace mezi manželky se vyhrotila v roce 2002, kdy žalobkyně navázala mimomanželský poměr. Následně se vztah účastníků již jen zhoršoval a krize vyvrcholila v r. 2007 po návratu účastníků do České republiky, kdy žalovaný vozil dceru do školy, poté šel na trénink, vyzvedl dceru ze školy, nakupoval, vařil.
143. K životu profesionálního hokejisty uvedl, že sezona v NHL začíná v září, kdy se začíná trénovat. Od října se hraje utkání cca 82 utkání za sezonu, jde-li tým do play-off pak až 100 utkání, z toho polovina je mimo domov. Den hokejisty se liší podle toho, zda a kde se hraje zápas. Nehraje-li se zápas, je denně jen 4 hodinový trénink. V den zápasu je dopolední trénink a večerní zápas cca od 19 do 23 hodin s tím, že hokejisté musí být přítomni již 2 hodiny před zápasem. Pokud se nehraje doma, cestuje hokejista již o den dřív, následuje zápas a cesta domů.
144. Z výslechu svědkyně [REDACTED] (protokol o jednání čl. 412) soud zjistil, že účastníci spolu chodili asi od 15 let a od 19 spolu žili, žalovaný tehdy hrál za [REDACTED]. Pak byl draftován do [REDACTED], kam odjel nejprve sám, následně žádal žalobkyni, aby odjela s ním. Žalobkyně v té době měla ukončené učiliště [REDACTED] obor prodej oděvů a jeden rok pracovala v prodejně oděvů [REDACTED]. Fungování jejich domácnosti se podřizovalo spokojenosti žalovaného, který dopoledne odcházal na trénink, pak se naobědval a spal. Pokud se hrály zápasy, nebyl celé dny doma. Žalobkyně v Americe nepracovala, nebylo to zvykem a musela by mít povolení. Žalovaný

nesouhlasil s tím, aby žalobkyně v průběhu manželství pracovala. Žalobkyně se starala o ■■■ jako každá máma, dávala jí jíst, koupala, chodila s ní k lékaři, na procházky pečovala o ni, když byla nemocná. Paní na hlídání využívala. Ale za situace, kdy neměla k dispozici babičky, to bylo potřeba, jinak by nic neudělala a také, aby mohla chodit na hokej. Žalovaný vyžadoval kompletní servis a rovněž se rád bavil. Pokud byli účastníci v ■■■, bylo jejich manželství v pořádku. Po návratu do ČR to již bylo horší, šlo hlavně o nevěru. Mimomanželský poměr měli oba účastníci, ale poměr žalobkyně netrval pět let, tak jako poměr žalovaného se ■■■.

145. Z výsledku svědkyně ■■■ (protokol o jednání čl. 415) soud zjistil, že s účastníky byla v kontaktu málo, nicméně žalobkyně byla dle jejího soudu normální dobrá máma. Pokud jde o mimomanželský poměr žalovaného, uvedla svědkyně, že v tom jsou si účastníci rovni.
146. Z výsledku svědkyně ■■■ (protokol o jednání čl. 672) soud zjistil, že účastníky v Americe celkem pravidelně navštěvovala. Zpočátku byl vztah manželů klasickým vztahem dvou bezdětných mladých lidí. Po narození dcery se žalovaný změnil, manželky si vysoce cenil pro dceru, kterou mu dala, byl šťastný. Žalovaný neměl normální zaměstnání, proto i režim rodiny nebyl úplně běžný. Žalovaný byl velmi zaměstnaný, dopoledne strávil na tréninku, přišel na oběd, následoval spánek a zápasy. Někdy byl 2-3 dny pryč z domu, když hráli mimo město. Žalobkyně do práce nechodila. Dle názoru svědkyně se manželství účastníků změnilo s přestěhováním do Čech. Přece jen to byla změna pro celou rodinu. Žalovaný byl velmi zaměstnaný a i přestože se snažil být s rodinou, trávili společně málo času. Žalobkyně v ■■■ nepracovala a návrat zpět do českého prostředí pro ni musel být velkou změnou. V té době žalovaný vytýkal žalobkyni nedostatečnou péči o domácnost a o dceru. Pokud jde o to, kdo a jak pečoval o dceru a staral se o domácnost, tak se každý z účastníků podílel podle svých možností. Pokud byl žalovaný v práci, tak péči zajišťovala žalobkyně. Jakmile byl žalovaný doma, staral se, trávil s ■■■ čas, ať už na hřišti nebo ji vozil do školy, na tréninky. Žalobkyně pracovala pouze po určité období, když žalovaný otevřel ■■■. Svědkyni je známo, že žalobkyně měla mimomanželský poměr, když žalovaný hrál v ■■■. O poměru žalovaného se ■■■ svědkyně ví. Na otázku, zda v domácnosti účastníků bývalo uklizeno, uvedla svědkyně, že bývalo standardně uklizeno.
147. Výslech svědka ■■■ již soud považoval za nadbytečný, neboť výsledky slyšených svědkyň umožnily soudu učinit dostatečně dílčí závěr o skutkovém stavu.
148. Z novinového článku v angličtině s úředně ověřeným překladem s titulkem „Hráč ■■■ ■■■ na místě napadení ■■■ není podezřelý z napadení ženy v okrese Dalasu, zpráva policie“ soud zjistil mediálně známý mimomanželský poměr žalovaného.
149. Z fotografií, které žalobkyně předložila (čl. 634 a násl.), soud zjistil, že žalobkyně se dceři věnovala tak, že zajišťovala její potřeby a rozvíjela ji ve všech oblastech.
150. Na fotografiích je mnoho aktivit, které žalobkyně provozovala společně s dcerou ■■■. Žalobkyně je na fotografiích nejen v situacích, které by bylo možné označit jako „pózování pro fotografie“, ale je s dcerou v bezprostředním kontaktu - při lyžování ji veze na hůlce, při bruslení ji drží za ruce, u bazénu ji drží v náručí, na kolotoči spolu s ní sedí na koníkovi, na písku má ■■■ lopatičku a žalobkyně hrabičky.
151. Z dosud uvedeného je zjevné, že tím, kdo měl na starosti péči o dceru, byla žalobkyně. Žalobkyně s ní musela být „24 h“ denně, neboť žalovaný za sezonu odehrál 82 – 100 zápasů, přičemž polovina z nich se odehrála v jiném městě, než bylo bydliště účastníků a tak 41 – 50 x za sezonu byl žalovaný na 2-3 dny mimo domov. Na péči o dceru se podílel, pokud mu to jeho velké pracovní vytížení dovolilo, jeho programem byl hokej. Na žalobkyni tak byla každodenní starost o dceru, jejím programem byla domácnost, dítě. Za dané situace je velmi nepřipadné vyjádření žalovaného v závěrečném návrhu, že se také řádně staral o společné dítě a domácnost, a to ve stejném rozsahu jako žalobkyně, kdy žalobkyně v rozporu s dobrými mravy nepracovala a žila „rozmařilým životem“, když utratila i ■■■ č za oblečení.

152. Z přáníček [redacted] soud zjistil, že v nich vyjadřuje lásku k oběma rodičům.
153. Žalovaný byl v době uzavření manželství profesionálním hokejistou. Hrál v hokejových klubech [redacted] a rovněž jako reprezentant národního hokejového mužstva na mistrovství světa v hokeji a dále v sezoně [redacted], přičemž dle zdroje z <http://hockeyzoneplus.com/salaries> (z přílohové obálky č. 1 Přílohy žalobkyně –A) vydělal žalovaný hraním hokeje v období od 1993 do 2006 celkem přibližně [redacted] hrubého. Nadstandardním příjmem odpovídala nadstandardní životní úroveň účastníků. Za dané situace žalobkyně dle dohody s žalovaným nepracovala (tyto skutečnosti účastníci tvrdili shodně, důsledně tomu je dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. vzal za svá skutková zjištění – viz protokol o přípravném jednání čl. 131 p.v.).
154. Z těchto nadstandardních příjmů však účastníkům k 28. 3. 2014 mnoho nezůstalo. Jak sám žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 20. 2. 2017 uvádí: „Žalovaný v této souvislosti přiznává, že z hlediska současného pohledu byl jeho život s manželkou nerozvázný až lehkomyšlný, když zbytečně utráceli velké peněžní prostředky.“ Pak v této souvislosti soudu není zřejmé, jak by měl naložit s námitkou žalovaného, že žalobkyně utrácela velké finanční částky a žila tak „rozmařilým“ životem, tedy zřejmě myšleno ještě rozmařilejším než žalovaný, když „rozmařilost“ v tom smyslu, že jejich život byl nerozvázný až lehkomyšlný, když zbytečně utráceli velké peněžní prostředky, uvádí žalovaný jako charakteristický rys jejich společného života.
155. Z lékařských zpráv žalovaného – Propouštěcí protokol žalovaného z [redacted] ze dne [redacted], lékařské zprávy ze dne [redacted] (Přílohová obálka č. 2 – Přílohy žalovaného – 4) soud zjistil, že žalovaný trpí [redacted], je po [redacted] v roce 2006 v [redacted]. Lékařské konzilium se dne 26. 2. 2009 shoduje, že rozsah [redacted] i charakter provedení [redacted] považuje při dalším pokračování nadměrné fyzické zátěže za rizikový [redacted]. Důsledně tomu soud učinil dílčí skutkový závěr, že hraním hokeje na vrcholové úrovni si žalovaný poničil zdraví a způsobil zdravotní obtíže.
156. S ohledem na shora uvedené neprovedl soud důkazy navržené žalovaným k prokázání jeho tvrzení o poškozeném zdraví, a to výsledkem žalovaného, výsledkem žalobkyně, zdravotní zprávou od [redacted], k posouzení zdravotního stavu žalovaného a příčině tohoto zdravotního stavu, článkem popisujícím zdravotní obtíže žalovaného na <http://ww.blesk.cz/clanek/celebrity-ceske-celebrity/> [redacted], neboť navržené důkazy by již mohly jen zpřesnit závěr soudu o tom, jakého charakteru je zdravotní postižení žalovaného, nicméně z provedeného dokazování vyplývá, že po operaci [redacted] [redacted]
157. Ze spisu Okresního soudu v Mostě sp. zn. [redacted] 1 soud zjistil, že dne 19. 4. 2011 podal žalovaný návrh na rozvod manželství (čl. 654) s odůvodněním, že již před rokem 2006 začalo v manželství docházet k narůstajícím neshodám a konfliktům. V roce 2006 neshody vyvrcholily hlubokým a trvalým rozvratem. V průběhu r. 2010 opustil žalovaný i společnou domácnost. Okresní soud v Mostě manželství účastníků rozvedl (rozsudek č.j. [redacted] ze dne 8.2.2013) na čl. 658, přičemž uvedl mj., že účastníci spolu více jak 2,5 roku nežijí, žalovaný má dva roky jinou partnerku). Odvolací soud shledal bezprostřední příčinu rozvratu v opuštění společné domácnosti žalovaným v důsledku neshod a zhoršení vztahů mezi účastníky v souvislosti s ukončením jeho sportovní činnosti a s jeho vstupem do politiky, i v důsledku odlišných názorů obou partnerů na způsob dalšího života (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 1. 2014 na čl. 660).

158. Na čl. 650-653 ze spisu Okresního soudu v Mostě sp.zn. [REDAKCE] z protokolu o jednání ze dne 14. 8. 2012 soud zjistil, že účastníci uzavřeli dohodu s tím, že nezletilá [REDAKCE] bude pro dobu před i po rozvodu svěřena do výchovy žalobkyně a žalovaný bude na její výživu přispívat měsíčně částkou [REDAKCE]. Dále z protokolu o jednání ze dne 16. 1. 2014 soud zjistil, že účastníci uzavřeli dohodu, kdy nezl. [REDAKCE] se svěřuje do výchovy žalovaného, žalobkyni se výživné nestanoví.
159. Dále na čl. 279-280 z protokolu o jednání ze dne 12. 4. 2012 spisu 21 Nc 1383/2011 soud zjistil, že bylo protokolováno následující: „Otec je poslancem ČR, jeho poslancek plat činí [REDAKCE] dále otec pracuje jako konzultant pro poradenství [REDAKCE] s příjmem [REDAKCE] měsíčně, aktivně začal hrát hokej, za zápas dostal [REDAKCE], za vyhraný dalších [REDAKCE], jiné aktivity s nárokem na odměnu nemá, připouští, že z bývalé dlouholeté hokejové činnosti má značné úspory“. Dále na čl. 281-282 z protokolu o jednání ze dne 14. 8. 2012 ze spisu [REDAKCE] soud zjistil, že je uvedeno: „K dotazu udává otec, že pobírá poslancek plat měsíčně [REDAKCE] v souvislosti s jeho činností v představenstvu [REDAKCE] [REDAKCE], jeho majetek, tj. nemovitý majetek a úspory představují částku [REDAKCE]“. Tedy nikoliv samotné úspory představují částku [REDAKCE], jak stále dovozuje žalobkyně, ale úspory a nemovitosti dohromady.
160. Na základě shora uvedeného dospěl soud k následujícímu dílčímu závěru o skutkovém stavu: Účastníci uzavírali manželství mladí, žalobkyni bylo 22 let, žalovanému 23 let. Žalobkyně pracovala v [REDAKCE] jako prodavačka, žalovaný hrál hokej za [REDAKCE]. V roce 1993 odešel žalovaný hrát hokej do NHL, žalobkyně ho následovala. Žalobkyně nepracovala po vzájemném konsensu účastníků. V roce 1999 se účastníkům narodila dcera [REDAKCE]. Role v manželství tak byly rozdělené. Manželé procházeli krizemi jako každé manželství a po [REDAKCE] se rozvedli. Manželství prošlo několika etapami, na počátku, krátce po r. 1989 odchod do USA, pak narození dcery, hokejový život, nevěry, návrat do České republiky, provozování [REDAKCE], kariéra žalovaného coby poslance za [REDAKCE]. Soud v chování žalobkyně nevysledoval nic, co by bylo možné označit za nějaký výrazný závadný moment. Že hokej ovlivnil život rodiny je neoddiskutovatelné. Žalovaný svými vynikajícími výkony dosáhl vynikajících výsledků a rovněž zaplatil daň v podobě zdravotních obtíží dlouhodobě přetěžovaného tělesného aparátu. Rytmus rodiny se podřídil rytmu žalovaného – hokejisty. Žalobkyně tím, že se stala manželkou žalovaného, přijala plně specifickou roli manželky mimořádně úspěšného hokejisty se všemi pozitivy (být součástí mimořádné kariéry žalovaného, užívat nadprůměrných příjmů, kterých žalovaný dosahoval, žít v Americe, nepracovat) i negativy (opustit rodinu a domovskou zemi, nemožnost pracovat, být často sama - na starosti i radosti, nevědět kde a s kým žalovaný je, podřizovat se všem potřebám žalovaného). Přes vše, co žalovaný žalobkyni vytýká, strávila žalobkyně s žalovaným za uvedených podmínek v manželství 25 let. Stála při žalovaném a zabezpečovala mu zázemí při jeho vítězstvích i v nemoci, všestranně obstarávala společnou dceru. I pokud by ve shora uvedeném na konci jejich manželství selhala a péči zanedbávala způsobem, který uváděl žalovaný, nemohlo by to vyústit v závěr soudu, že by snad její péče o domácnost, o rodinu byla natolik závadná, že odůvodňuje nerovnost podílů. Důsledně tomu již nepovažuje soud za právně významnou tu skutečnost, kdo vozil dceru na krasobruslařské tréninky a závody a zda žalovaný spolupracoval se školou, neboť i kdyby se zjistilo, že krasobruslení dcery zajišťoval žalovaný a rovněž spolupráci se školou, nemohl by z toho soud vyvodit závěr, že by snad žalobkyně významným způsobem zanedbávala své povinnosti.
161. Soud nemohl dovodit, jak dovozuje žalovaný, že žalovaný přes mimořádné úsilí, které vedlo k získání nadstandardních příjmů a úspěchů k nabytí a udržení společného jmění, ještě se přinejmenším úplně rovnocenně staral o domácnost a dceru účastníků. To vedlo i k tomu, že zdravotní stav žalovaného byl nevratně poškozen. Oproti tomu žalobkyně své povinnosti týkající se rodiny a společného majetku bez důvodu přijatelného z hlediska dobrých mravů zanedbávala.

162. Soud nezjistil, že by žalobkyně své povinnosti týkající rodiny a společného majetku bez důvodu přijatelného z hlediska dobrých mravů, jak dovozuje žalovaný, zanedbávala. Žalobkyně „žila v mantinelech, které nastavil žalovaný“ a v nich se v rámci svých možností pohybovala – matka, která starost o dítě přenechává jiným, nenakládá společně s dítětem lopatičkou písek do kbelíčku.
163. Následující důkazy soud neprovedl, neboť je žalobkyně vzala zpět. Konkrétně důkaz Investiční plánem žalovaného a další doklady – založeno ve spise OS Most, sp. zn. [REDACTED], zprávou z NHL, kupní smlouvou k položce A/, výsledkem účastníků k nabývacímu titulu položky A/, kupní smlouvou k položce B/, kupní smlouvou k položce E a dohodou o vypořádání k položce E/ – nabývacími tituly k položce E/, doklady o úpravách bytu položky E/ a výsledkem účastníků k položce E.
164. Dále soud neprovedl důkaz výsledkem účastníků ke skutečnostem, které žalobkyně uvádí na čl. 8 pod bodem IV žaloby, neboť jak již bylo uvedeno, buď nejsou právně významné anebo nejsou mezi účastníky sporné. I pokud by soud provedl účastnický výsledek žalobkyně, nezjistil by majetek a aktiva společného jmění účastníků v částce minimálně [REDACTED]. Pokud by žalobkyně měla nějakou povědomost o aktivech v těchto rádech, pak by je učinila součástí žalobních tvrzení. Rovněž tak žalovaný, tvrdil-li, že žádná aktiva v částce [REDACTED] neexistují, nemělo smyslu provádět jeho účastnický výsledek, když z provedení dokazování vůbec nevyplývala reálná možnost pravdivosti tvrzení žalobkyně, když je zjevné, že při svých výpočtech vychází z hrubých nikoliv čistých příjmů žalovaného (viz. <http://thehockeynews.com/news/article/how-much-does-n-nhl-player-take-home-on-a-1-million-salary-not-as-much-you-think>). Z dikce ust. § 131 odst. 1 o. s. ř. vyplývá, že důkaz výsledkem účastníka, je třeba považovat za podpurný důkaz.
165. Ve věci tak soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu: Manželství účastníků, které uzavřeli dne 6. 8. 1994 bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 8. 2. 2014 č. j. [REDACTED], který nabyl právní moci dne 28. 3. 2014. Z manželství se narodila dcera [REDACTED], nar. [REDACTED]. Od července 2010 manželé nevedou společnou domácnost, nezl. dcera zůstala v péči matky, a to až do 12. 10. 2013, kdy přešla do péče otce.
166. Žalovaný byl v době uzavření manželství profesionálním hokejistou. Hrál v hokejových klubech [REDACTED] a rovněž jako reprezentant národního hokejového mužstva na mistrovství světa v hokeji a dále v sezoně [REDACTED].
167. Hraním hokeje vydělával žalovaný v období od 1993 do 2006 celkem přibližně [REDACTED] hrubého. Nadstandardním příjmům odpovídala nadstandardní životní úroveň účastníků. Za dané situace žalobkyně dle dohody s žalovaným nepracovala
168. Účastníci se na vypořádání společného majetku nedohodli, a proto žalobkyně dne 12. 5. 2016 podala žalobu. Tuto žalobu rozšířil žalobce o vypořádání dalších věcí a práv, a to podáním ze dne 28. 3. 2017.
169. Z nemovitých věcí nabyli účastníci společně za trvání manželství položku A/ dům v [REDACTED] a dále položku B/ pozemek [REDACTED]
170. Položku A/ dům [REDACTED] od června 2010, kdy žalovaný opustil společnou domácnost, užívá žalobkyně. V období do února 2017 užívala položku A/ paní [REDACTED] která provedla stavební úpravy spočívající v instalaci zasklení prostoru pod terasou (v řízení označován jako zimní zahrada) a výměnu a rozšíření dlažby okolo bazénu.
171. Obvyklá cena položky A/ činí ve stavu ke dni 28. 3. 2014, ke dni vyhotovení posudku částku [REDACTED] přičemž vliv úprav provedených paní [REDACTED] na obvyklou cenu je zanedbatelný.

172. Položku A/ pronajala žalobkyně paní [redacted] za sjednané nájemné, které za období od června 2016 do února 2017 představuje částku [redacted]
173. K položce A/ uzavřela žalobkyně smlouvu o smlouvě budoucí kupní, na jejímž základě měla obdržet od [redacted] zálohu na kupní cenu v částce [redacted]
174. Položku B/ pozemky v [redacted] pořídili účastníci jako investici a její obvyklá cena představuje ve stavu ke dni 28. 3. 2014 částku [redacted]
175. Za trvání manželství nabyt žalovaný za prostředky společného jmění manželů 100% obchodní podíl ve společnosti [redacted] - položka C/ [redacted] a 100% obchodní podíl ve společnosti [redacted] (položka C/ [redacted])
176. Tržní hodnota 100% obchodního podílu žalovaného v obchodní společnosti [redacted], ve stavu k datu 28. 3. 2014 je [redacted] Kč. Rovněž aktuální tržní hodnota 100% obchodního podílu žalovaného v obchodní společnosti [redacted] ve stavu k datu 28. 3. 2014 je [redacted] Kč. Žalobkyně namítla u jednání soudu dne 28. 6. 2018 (čl. 7 protokolu), že teprve až po doručení znaleckého posudku zjistila, že majetek společnosti [redacted] tedy [redacted] měla být financována z finančních zdrojů náležejících do společného jmění manželů zaúčtováno jako půjčka společníka [redacted] vůči společnosti. Žalobkyně nikdy neposkytla souhlas k půjčení částky [redacted] ani jiné částky, jako půjčky společnosti [redacted] z jejich společného jmění a v souladu s uvedeným trvá na tom, že uvedená částka by měla být předmětem vypořádání, když se jedná dle původního účetnictví ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků zřejmě nepochybně o pohledávky manželů vůči společnosti, kterou následně dle platné právní úpravy „získal“ do svého vlastnictví výlučně žalovaný jako jediný společník a jednatel uvedené společnosti. Úkony žalovaného ve smyslu „zkapitalizování pohledávky“ formou smlouvy o příplatku na vlastní kapitál společnosti jsou vůči žalobkyni neúčinné tak jako ve vztahu k půjčce vznáší žalobkyně námitku neplatnosti/odporovatelnosti vůči svojí osobě.
177. K požadavku žalobkyně uplatněného v žalobě, aby žalovaný nahradil zpět to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na výhradní majetek žalovaného, když za trvání manželství z prostředků společného jmění manželů investovali do rekonstrukce bytové jednotky [redacted]/6 v [redacted], kterou vlastní výlučně - položka E/ rekonstrukce bytové jednotky v [redacted]), soud zjistil, že tato byla původně ve standardním stavu odpovídajícím místu a stáří bytových jednotek v dané lokalitě. Rozsáhlá rekonstrukce spočívala zejm. v připojení půdního prostoru k bytu pod ním, přičemž rekonstrukce byla provedena tzv. „od základů“, vyměněny byly elektro rozvody, rozvody vody, odpadu, plynu, opraveny a vyměněny byly podlahy, dělaly se nové omítky, vyměněna byla okna, nově se vybuďovala střešní terasa a zimní zahrada, nově se vybuďovala koupelna, WC, kuchyň včetně obkladů, zařizovacích předmětů a spotřebičů, přičemž rekonstrukci hradili účastníci z prostředků společného jmění manželů a bytová jednotka je ve výhradním majetku žalovaného.
178. Obvyklá cena rekonstrukce položky E/ rekonstrukce bytové jednotky v [redacted] představuje částku [redacted]
179. Podáním ze dne 28. 3. 2017 učinil žalovaný předmětem vypořádání částku [redacted] kterou měla žalobkyně obdržet z prodeje [redacted] a příjmy žalované za období od června 2010 do 28. 3. 2014. Mezi účastníky však bylo nesporné, že finanční prostředky žalobkyně spotřebovala k zajišťování svých běžných potřeb.
180. U přípravného jednání soudu dne 18. 4. 2017 se žalobkyně domáhala, aby žalovaný navrátil zpět do společného jmění manželů částku [redacted] Kč, kterou zaplatil jako kupní cenu za pozemek

pro svůj nový dům, a to bezprostředně po zániku manželství, neboť se jedná o prostředky ze společného jmění manželů. Zde vyšel soud ze zjištěného skutkového stavu, že peníze placené žalovaným, měly svůj původ v půjčce poskytnuté [REDAKCE] nikoliv ve společném jmění manželů.

181. Pokud jde o položku D/ Úspory jsou skutková zjištění soudu následující:
182. U Komerční banky a.s. byl veden účet [REDAKCE] s zůstatkem ke dni 28. 3. 2014 ve výši [REDAKCE] a dále účet na jméno žalobkyně [REDAKCE] s [REDAKCE] zůstatkem ke dni 28. 3. 2014.
183. U [REDAKCE] je na jméno žalovaného je vedena pojistná smlouva [REDAKCE] přičemž ke dni 28. 3. 2014 by výše odkupného činila [REDAKCE].
184. U [REDAKCE] na jméno žalovaného byla vedena pojistná smlouva [REDAKCE] která byla ukončena dožitím pojistné doby k datu 5. 10. 2014, přičemž odkupné k datu 28. 3. 2014 by činilo [REDAKCE]. A dále byla vedena pojistná smlouva č. [REDAKCE], která zanikla pro neplacení pojistného ke dni 20. 10. 2013.
185. U Uniqa pojišťovny a.s. je na jméno žalovaného vedena pojistná smlouva č. [REDAKCE] s částkou [REDAKCE] datu 28. 3. 2014.
186. Na účet u Komerční banky a.s. č. [REDAKCE] vedený na jméno [REDAKCE] přišla 8 x částka [REDAKCE], tj. [REDAKCE] od společnosti [REDAKCE].
187. Dne 17. 6. 2013 žalovaný uzavřel smlouvu o propagaci se společností [REDAKCE] která se zavázala k měsíčním platbám žalovanému na účet u Komerční banky a.s. č. [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] + DPH.
188. Žalobkyně se domáhala, aby částky 8 x [REDAKCE] žalovaný navrátil do společného jmění manželů, neboť režim společného jmění opustily protiprávně, když k tomu žalobkyně neudělila souhlas. Soud vyšel ze zjištění, že finanční prostředky spotřebovala jeho domácnost vedená tehdy ještě s družkou [REDAKCE], nyní manželkou žalovaného [REDAKCE], když mj. v této domácnosti pobývala rovněž tehdy nezletilá dcera účastníku [REDAKCE].
189. U Moneta Money banky a.s. je veden účet [REDAKCE] který je účtem [REDAKCE] manžela sestry žalovaného [REDAKCE], přičemž z tohoto účtu odcházely nepravidelně mj. platby SIPO [REDAKCE].
190. U PPF Banky měl do 2. 11. 2012, kdy byly účty zrušeny, žalovaný dva účty, přičemž byl jediným disponentem těchto účtů. Jednalo se o dolarový účet č. [REDAKCE] a korunový účet č. účtu [REDAKCE]. Dne 7. 10. 2011 přišla na dolarový účet částka [REDAKCE] z účtu s názvem [REDAKCE]. Následně si z tohoto dolarového účtu č. [REDAKCE] žalovaný převáděl, až na jednu výjimku, výlučně na svůj korunový účet č. [REDAKCE] dne 10. 10. 2011, [REDAKCE] dne 13. 10. 2011, [REDAKCE] dne 15. 12. 2011, [REDAKCE] dne 12. 1. 2011, [REDAKCE] dne 27. 1. 2012, [REDAKCE] dne 26. 4. 2012, [REDAKCE] dne 27. 7. 2012, [REDAKCE] dne 2. 11. 2012.
191. Jedinou výjimkou je transakce, kdy [REDAKCE] dne 13. 10. 2011 neodešlo na shora uvedený korunový účet, ale na účet s názvem [REDAKCE] č. ú. [REDAKCE]. K této transakci žalobkyně předložila „Foreign payment order“ – příkaz žalovaného, aby PPF banka z dolarového účtu poslala [REDAKCE] na účet č. [REDAKCE] na jméno [REDAKCE] adresou [REDAKCE]. Ohledně skutečnosti, zda částka [REDAKCE] byla na shora uvedeném účtu (případně, kam odešla) ke dni 28.3.2014, když žalovaný tvrdil, že žádný účet u Royal bank of Canada ke dni 28.3.2014 nemá, neboť finanční prostředky se spotřebovaly, soud vyšel z toho, že se tato částka spotřebovala, když nebylo zjištěno nic jiného.

192. Na korunovém účtu č. [REDACTED] pak shora uvedené transakce z dolarového účtu č. [REDACTED] měly svůj obraz v tom, že dne 10. 10. 2011 byla na korunový účet žalovaného z jeho dolarového účtu připsána částka [REDACTED] dne 13. 10. 2011 částka [REDACTED], dne 15. 12. 2011 částka [REDACTED], dne 12. 1. 2011 částka [REDACTED] dne 27. 1. 2012 částka [REDACTED], dne 26. 4. 2012 částka [REDACTED] a dne 27. 7. 2012 částka 1 [REDACTED]
193. Korunový účet pak žalovaný užíval nejčastěji k transakcím platební kartou, ať výběrem z ATM nebo platbám za jednotlivé položky nákupů, přičemž transakce se pohybovaly v částkách od [REDACTED] za pizzu až po výběry z ATM v částkách do [REDACTED]. Kromě těchto transakcí platební kartou dne 12. 10. 2011 vybral žalovaný z korunového účtu v hotovosti částku [REDACTED]
194. Oba účty skončily ke dni 2. 11. 2012 nulovým zůstatkem.
195. U PNC bank a Bank of America ke dni 28. 3. 2014 neměl žalovaný žádné účty. Hokejové kluby informace o bankovních účtech žalovaného již neměly k dispozici.
196. Část úspor půjčili účastníci panu [REDACTED] – jednalo se o půjčku [REDACTED] z r. 2006, přičemž ke dni 28. 3. 2014 činila půjčka částku [REDACTED]
197. V průběhu kariéry žalovaného zasílali hokejové kluby část hráčské odměny na důchodové pojištění hokejistů – u [REDACTED] a k 28.3.2014 představoval přibližně stav na účtu č. [REDACTED] u [REDACTED] a u [REDACTED] č.ú. [REDACTED] jedná se tak o prostředky nabyté za trvání manželství a spadající tak do režimu společného jmění manželů.
198. Ohledně položky D/ úspory soud dospěl k závěru, že z účtů označených žalobkyní s tím, že by na nich měly ke dni zániku manželství být větší finanční prostředky, byly alespoň s minimálním zůstatkem ke dni 28. 3. 2014 zjištěny pouze účty uvedené ve výroku IV. a V. rozsudku. Ostatní účty ke dni 28. 3. 2014 buď neexistovaly, nebo jejich majitelem nebyl žalovaný anebo soud o nich nemohl učinit žádný závěr, protože se jednalo o účty v [REDACTED] přičemž na účet č. [REDACTED] vedeného u [REDACTED] odešla ze shora označeného dolarového účtu u [REDACTED] ještě i dne 13. 10. 2011. Nelze však dovodit, že ke dni 28. 3. 2014 tento účet existoval a částka min. [REDACTED] na něm zůstala, když úspory účastníků se spotřebovávaly. Je zřejmé, že po ukončení kariéry hokejisty v NHL již neplynuly takové příjmy, nicméně životní náklady se nezměnily a je pochopitelné, že se peníze spotřebovávaly.
199. K průběhu manželství ve vztahu k podílům účastníků na společném jmění manželů soud zjistil, že účastníci uzavírali manželství mladí, žalobkyni bylo 22 let, žalovanému 23 let. Žalobkyně pracovala v [REDACTED] jako prodavačka, žalovaný hrál hokej za [REDACTED] V roce 1993 odešel žalovaný hrát hokej do NHL, žalobkyně ho následovala. Žalobkyně nepracovala po vzájemném konsensu účastníků. V roce 1999 se účastníkům narodila dcera [REDACTED] Role v manželství tak byly rozdělené. Žalovaný hrál hokej. Žalobkyně byla v domácnosti. Manželé procházeli krizemi a po 25 letech se rozvedli. Manželství účastníků prošlo různými etapami. Na počátku, krátce po r. 1989 odchod do USA, pak v r. [REDACTED] narození dcery, hokejový život, nevěry, návrat do České republiky, provozování [REDACTED], kariéra žalovaného coby poslance za [REDACTED]. Soud v chování žalobkyně nevysledoval nic, co by bylo možné označit za nějaký výrazný závadný moment. Že hokej ovlivnil život rodiny je neoddiskutovatelné. Žalovaný svými vynikajícími výkony dosáhl vynikajících výsledků a rovněž zaplatil daň v podobě zdravotních obtíží dlouhodobě přetěžovaného tělesného aparátu. Rytmus rodiny se podřídil rytmu žalovaného – hokejisty. Žalobkyně tím, že se stala manželkou žalovaného, přijala plně specifickou roli manželky mimořádně úspěšného hokejisty se všemi pozitivy (být součástí mimořádné kariéry žalovaného, užívat nadprůměrných příjmů, kterých žalovaný dosahoval, žít v Americe, nepracovat) i negativy (opustit rodinu a domovskou zemi, nemožnost pracovat, být často sama - na starosti i radosti,

nevědět kde a s kým žalovaný je, podřizovat se potřebám žalovaného). Přes vše, co žalovaný žalobkyni vytýká, strávila žalobkyně s žalovaným za uvedených podmínek v manželství 25 let. Stála při žalovaném a zabezpečovala mu zázemí při jeho vítězstvích i v nemoci, všestranně obstarávala společnou dceru. I pokud by ve shora uvedeném na konci jejich manželství selhala a péči zanedbávala způsobem, který uváděl žalovaný, nemohlo by to vyústit v závěr soudu, že by snad její péče o domácnost, o rodinu byla natolik závadná, že odůvodňuje nerovnost podílů.

200. Zjištěný skutkový stav posoudil soud následujícím způsobem po stránce právní.

201. V § 145 obč. zák. jsou stanovena následující pravidla pro užívání, správa, závazky majetku ve společném jmění manželů:

- (1) Majetek, který tvoří společné jmění manželů, užívají a udržují oba manželé společně.
- (2) Obvyklou správu majetku náležejícího do společného jmění manželů může vykonávat každý z manželů. V ostatních záležitostech je třeba souhlasu obou manželů; jinak je právní úkon neplatný.
- (3) Závazky, které tvoří společné jmění manželů, plní oba manželé společně a nerozdílně.
- (4) Z právních úkonů týkajících se společného jmění manželů jsou oprávněni a povinni oba manželé společně a nerozdílně.

202. Jde-li o důvod neplatnosti právního úkonu podle ustanovení § 49a, § 140, § 145 odst. 2, § 479, § 589, § 701 odst. 1, § 775 a § 852b odst. 2 a 3 považuje se právní úkon za platný, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti právního úkonu nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil (§ 40a obč. zák.).

203. K ust. § 145 obč. zák. soud vychází z následující judikatury Nejvyššího soudu ČR.

204. *Jestliže jeden z manželů nakládal s věcí nebo úsporami, které jsou v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, způsobem, který je v rozporu s ustanovením § 145 odst. 2 obč. zák., pak k tomuto úkonu za předpokladu, že s tím druhý účastník vyslovil právně relevantním způsobem neshlas (jestliže nakládání s majetkem spočívá v právním úkonu, pak způsobem uvedeným v § 40a obč. zák.), nelze přiblížit a věc nebo úspory je třeba zařadit do masy společného jmění a vypořádat. Příkazání peněžních prostředků na účtu v peněžním ústavu některému z účastníků výrokem rozsudku však nepřichází v úvahu, jestliže ke dni zániku společného jmění tyto prostředky na účtu již nebyly uloženy. Jestliže účastník peníze z účtu bez souhlasu druhého účastníka za trvání manželství vybral a spotřeboval pro sebe, je třeba vybranou částku zařadit do společného jmění účastníků a vypořádat ji. Přitom však není třeba, aby povinnost prvního účastníka tuto částku do společného majetku nabravit byla vyslovena výrokem rozsudku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. ledna 2001, sp. zn. [redacted], Soubor č. C 45). Shodně též rozsudek sp. zn. [redacted] ze dne 25.8.2015,*

205. Dále judikatura rozvíjí: „Prostředky tvořící společné jmění manželů může každý z manželů vybírat z účtu a používat pro běžnou spotřebu. Proto při vypořádání společného jmění manželů soudem nelze přiblížit k částkám, které byly vybrány z účtu, na němž byly uloženy úspory manželů, a spotřebovány za trvání manželství, pokud ovšem nešlo o prostředky vynaložené na výlučný majetek jednoho z manželů nebo o prostředky, s nimiž bylo nakládáno v rozporu s § 145 odst. 2 obč. zák. Jde tedy o posouzení toho, zda nakládání s majetkem v konkrétním případě tvoří obvyklou správu majetku ve společném jmění manželů. Na to, zda právní úkon manžela je ve smyslu § 145 odst. 2 obč. zák. obvyklou správou majetku ve společném jmění manželů, či ji přesahuje, je třeba usuzovat z konkrétních majetkových poměrů manželů, je však třeba přiblížit i k obecným zvyklostem.

206. To, zda v konkrétní věci jde vzhledem k majetkovým poměrům manželů o obvyklou správu, ponechává zákon na úvaze soudů rozhodujících o vypořádání společného jmění manželů; jejich úvahu by mohl dovolací soud přezkoumat, jen pokud by byla zjevně nepřiměřená. Výběr prostředků z účtu nemůže být neplatným právním úkonem, a to ani v případě, že se vymyká obvyklé správě společného majetku. Samotný výběr z účtu takto kvalifikován být nemůže; přesahuje-li však následné nakládání s vybranými prostředky rámec obvyklé správy,

pak k němu nelze přiblížit, a tyto prostředky je třeba zařadit do společného jmění manželů a vypořádat (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. září 2012, sp. zn. [redacted] uveřejněné v časopise Soudní rozhledy č. 2, ročník 2013, str. 62). K těmto závěrům se Nejvyšší soud následně souborně přiblížil v usnesení ze dne 25. března 2013, sp. zn. [redacted], uveřejněném na internetových stránkách Nejvyššího soudu – www.nsoud.cz).

207. Jak uvádí [redacted] a kolektiv Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009, s. 978 – 984: „Pokud se ve společném jmění manželů nacházejí tak značné majetkové hodnoty (např. v řádu stovek milionů Kč), je nakládání s nemovitostí (jejíž hodnota se pohybuje v řádech tisíců Kč) v porovnání s celkovou majetkovou podstatou SJM natolik marginální, že může být podřuzeno pod jednání v běžné záležitosti týkající se součástí SJM.
208. Podle § 708 odst. 1 o.z., to, co manželům náleží, má majetkovou hodnotu a není vyloučeno z právních poměrů, je součástí společného jmění manželů (dále jen „společné jmění“). To neplatí, zanikne-li společné jmění za trvání manželství na základě zákona.
209. Podle § 708 odst. 2 o.z., společné jmění podléhá zákonnému režimu, nebo smluvenému režimu, anebo režimu založenému rozhodnutím soudu.
210. Podle § 709 odst. 1 o.z., součástí společného jmění je to, čeho nabyl jeden z manželů nebo čeho nabyli oba manželé společně za trvání manželství, s výjimkou toho, co
- slouží osobní potřebě jednoho z manželů,
  - nabyl darem, děděním nebo odkazem jen jeden z manželů, ledaže dárce při darování nebo zůstavitel v poručení pro případ smrti projevil jiný úmysl,
  - nabyl jeden z manželů jako náhradu nemajetkové újmy na svých přirozených právech,
  - nabyl jeden z manželů právním jednáním vztahujícím se k jeho výlučnému vlastnictví,
  - nabyl jeden z manželů náhradou za poškození, zničení nebo ztrátu svého výhradního majetku.
211. Podle § 709 odst. 2 o. z., součástí společného jmění je zisk z toho, co náleží výhradně jednomu z manželů.
212. Podle § 709 odst. 3 o. z., součástí společného jmění je také podíl manžela v obchodní společnosti nebo družstvu, stal-li se manžel v době trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva. To neplatí, pokud jeden z manželů nabyl podíl způsobem zakládajícím podle odstavce 1 jeho výlučné vlastnictví.
213. Podle § 711 odst. 1 o. z., o nabytí a pozbytí jednotlivých součástí společného jmění platí obecná ustanovení tohoto zákona.
214. Podle § 711 odst. 2 o. z., částky výdělků, platu, mzdy, zisku a jiných hodnot z pracovní a jiné výdělečné činnosti se stávají součástí společného jmění v okamžiku, kdy manžel, který se o jejich získání přičinil, nabyl možnost s nimi nakládat.
215. Podle § 711 odst. 3 o. z., pohledávky z výhradního majetku jen jednoho z manželů, které se mají stát součástí společného jmění, se součástí společného jmění stávají dnem splatnosti.
216. Podle § 736 o. z., je-li společné jmění zrušeno nebo zanikne-li, anebo je-li zúžen jeho stávající rozsah, provede se likvidace dosud společných povinností a práv jejich vypořádáním. Dokud zúžené, zrušené nebo zaniklé společné jmění není vypořádáno, použijí se pro ně ustanovení o společném jmění přiměřeně.

217. Podle § 740 o. z., nedohodnou-li se manželé o vypořádání, může každý z nich navrhnout, aby rozhodl soud. O vypořádání rozhoduje soud podle stavu, kdy nastaly účinky zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění.
218. Jak uvádí [redacted]: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, 1380 s., s. 335 – 363: „S ohledem na povahu řízení jako tzv. iudicia duplex vstává i otázka, v jaké míře a dokedy může být rozsah vypořádávaného jmění manželem, proti kterému návrh na vypořádání směřuje, rozšířen. Obecně platí, žalovaná strana může navrhnout další položky k vypořádání v řízení zabájeném k návrhu žalobce. Měla by tak však učinit nejpozději do tří let po zániku SJM. Bylo-li zabájeno jedním z manželů (bývalých manželů) řízení o vypořádání ještě před uplynutím tříleté lhůty pro vypořádání jen ohledně části majetku, může druhý z manželů navrhnout vypořádání dalších předmětů jen do uplynutí této lhůty. Soud je zde vázán návrhy účastníků. Rozhodovat může jen o těch součástech SJM, které jsou mu v zákonem předepsané lhůtě k vypořádání navrženy. Po uplynutí lhůty již nelze tento výčet rozšiřovat. V této souvislosti je možné připomenout výstižný závěr Nejvyššího soudu, dle kterého druhý z manželů má stejně dlouhou, dostatečnou dobu k tomu, aby se sám pokusil o vypořádání zaniklého SJM ať již dohodou nebo v soudním řízení. Předmětem vypořádání může být jen majetek, který byl v okamžiku zániku SJM jeho součástí a v době vypořádání existuje jako majetek společný (srov. rozsudek NS [redacted]). Jestliže věc přestane být součástí dosud nevypořádané majetkové podstaty v důsledku jednání jednoho z manželů, je třeba vždy sledovat, zda toto jednání je nebo není v souladu se zákonem. Bylo již uvedeno, že dokud není zúžené, zrušené nebo zaniklé společné jmění vypořádáno, použijí se na ně přiměřeně ustanovení o společném jmění (§ 736). V zásadě tedy může každý z manželů nakládat s takto nevypořádanou majetkovou podstatou jen v souladu s § 713 a násl. Jestliže jeden z manželů nakládal s aktivy, která jsou součástí nevypořádané podstaty SJM, způsobem, který je v rozporu se zákonem, jde o právní jednání neplatné. Při vypořádání k němu nelze přiblížit a věc nebo úspory je třeba zařadit do rozsahu zaniklého společného jmění a vypořádat je, aniž by bylo třeba výrokem rozsudku určit, že ten z manželů (bývalých manželů) je povinen tuto částku do společného majetku nabrát (srov. rozsudek NS 22 Cdo 2433/99 – C 45). Na tomto místě je třeba připomenout, že nová úprava vychází z prioritní relativní neplatnosti právních jednání. Většina právních jednání se stává neplatnou (a soud k této neplatnosti přihlídně) pouze v případě, že se z neplatnosti jednání dotčená osoba dovolává. Jen v přesně vymezených případech (které jsou však formulovány poměrně široce – srov. § 588) může být právní jednání neplatné absolutně. Tuto možnost nelze samozřejmě vyloučit, ani případné jednání jednoho z manželů, kterým se snižuje majetková podstata v mezidobí mezi zánikem a vypořádáním.
219. Jde-li o dispozici platnou (zejména, když je věc či závazek převzat se souhlasem obou manželů), je třeba vycházet z výše uvedeného obecného pravidla, podle kterého se již nejedná o součást zaniklého SJM a nemůže být tedy předmětem vypořádání [redacted]. Dojde-li takto k platnému prodeji (směně atp.) majetku, který náležel do SJM, lze do vypořádání zahrnout peněžní částku, která byla z platného jednání získána. Pokud majetková hodnota zanikne (např. spotřeba), mělo by být přihlídnuto k tomu, který z manželů takto s věcí nakládal v rámci samotného vypořádání za přiměřeného použití pravidel § 713 a násl. Při vypořádání proto podstatnou roli hraje právě cena (hodnota) jednotlivých součástí zaniklého SJM (srov. např. rozsudek NS [redacted]). Vyčíslení hodnoty jednotlivých součástí SJM teprve umožňuje stanovení celkové hodnoty jmění zaniklého (zrušeného, zúženého) SJM.
220. V rámci soudního vypořádání může být cena stanovena na základě shodného tvrzení účastníků. Soud by měl z takového určení ceny vycházet jen tehdy, pokud nebude její vyčíslení (podhodnocení/nadhodnocení) ovlivňovat aplikaci pravidel vymezených v § 742, tedy například ochranu zájmu nezaopatřených dětí. V ostatních případech by měla být cena stanovena přímo soudem. Ten k jejímu určení zpravidla užije znaleckého posudku.
221. Základem pro určení ceny věci je § 492. Dle něj platí, že hodnota věci, lze-li ji vyjádřit v penězích, je její cena. Cena věci se určí jako cena obvyklá, ledaže by něco jiného bylo ujednáno nebo stanovenou zákonem. Mimořádná cena věci se stanoví, má-li se její hodnota nabrát s přihlídnutím ke zvláštním poměrům nebo ke zvláštní oblibě vyvolané náhodnými vlastnostmi věci. Toto obecné ustanovení vedoucí k určení ceny bude určující i pro stanovení výše hodnoty jednotlivých věcí v rámci vypořádání SJM. V podstatě se má jednat o cenu obvyklou, tedy o cenu věci,

kteřá vyjadřuje aktuální tržní hodnotu věci v dané době a v daném místě (rozsudek NS [redacted]).

222. V případě vypořádání SJM je zásadní, ke jakému okamžiku má být hodnota určena. Je zřejmé, že v porovnání například se soudním vypořádáním spoluvlastnictví, kdy zánik a vypořádání soudním rozhodnutím spadají typicky do jediného okamžiku, je třeba u SJM oddělit dvě časové fáze. Předně je to samotný zánik (zrušení, zúžení) SJM a následně pak okamžik samotného vypořádání. S ohledem na to, že mezi zrušením či zánikem SJM a jeho vypořádáním může proběhnout značně dlouhá doba (až 3 roky – § 741), je stanovení okamžiku, ke kterému má být cena určena pro účely vypořádání, zásadní.

Občanský zákoník z roku 1964 tuto otázku přímo neřešil a nechával ji na výkladu, zejména tom soudním. Dle něj byla pro vypořádání rozhodující nejen skutečnost, že určitá věc v době zániku SJM existovala, ale i to, v jakém stavu byla (kvalita, stáří, míra opotřebení apod.) [redacted]). Při stanovení ceny věci pro účely vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů (dnes společného jmění manželů) se vycházelo z ceny věci v době vypořádání, avšak z jejího stavu v době zániku majetkového společenství manželů (Rc 11/2001). Ceny věci, jež byly předmětem SJM, se pro účely vypořádání určovaly obvyklou cenou stanovenou ke okamžiku vypořádání (srov. např. rozsudek NS [redacted] rozsudek NS [redacted]). Mělo jít o cenu tržní, odpovídající poptávce a nabídce v daném místě a čase vypořádání. Při ocenění bylo třeba přiblížit ke všemu, co zvyšuje tržní hodnotu oceňovaného majetku (srov. rozsudek NS [redacted]). Byla-li cena určována podle cenového předpisu, měl být cenový předpis platný a účinný v okamžiku vypořádání [redacted]). Cena zjištěná podle cenových předpisů měla mít však jen určitý informativní a orientační význam a sama o sobě nemůže být základem pro vypořádání společného jmění manželů (srov. [redacted]).

223. Ani stávající občanský zákoník otázku určení ceny vypořádávané věci neřeší výslovně, vyjít je však možné z § 740 věty druhé. Platí, že o vypořádání rozhoduje soud podle stavu, kdy nastaly účinky zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění. Důvodová zpráva k tomuto ustanovení přímo dodává, že dochází ke převzetí dosavadní právní úpravy s výslovným ustanovením, že pro rozhodnutí soudu je rozhodný stav v době, kdy nastaly účinky tobo kterého právního důvodu vypořádání. Pokud jde ale o ceny jednotlivých součástí společného jmění, rozhodným bude stav v době rozhodování soudu. Je zjevné, že poněkud obecné ustanovení § 740 je důvodovou zprávou významným způsobem konkretizováno. Účinky zúžení, zrušení nebo zániku SJM nastávají ke okamžiku, kdy jsou splněny podmínky pro konkrétní důvod zániku (zrušení, zúžení), tedy zejména ke okamžiku nabytí právní moci rozsudku o rozvodu manželství, ke okamžiku smrti jednoho z manželů, ke okamžiku, který byl stanoven v rozhodnutí o prohlášení za mrtvého jako den smrti, ke dni, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o zúžení či zrušení SJM atp. Cena má však být stanovena podle stavu v době rozhodování soudu o vypořádání.

224. Je tedy zřejmé, že občanský zákoník navazuje na předchozí výkladové závěry rozhodovací praxe soudů. Bez dalšího je možné i nadále vycházet ze závěrů ohledně postupu pro určení ceny (tzn. stanovení tržní, resp. obvyklé ceny). Jistá nejistota však panuje ohledně určení stavu, ke kterému má být cena určována. Výše uvedený konstantní závěr dosavadní judikatury, podle kterého se při stanovení ceny věci pro účely vypořádání společného jmění manželů vychází z ceny věci v době vypořádání, avšak z jejího stavu v době zániku majetkového společenství manželů, je poněkud narušen citovaným zněním důvodové zprávy. Podle té je pro stanovení ceny rozhodným stav v době rozhodování soudu. Zákon bohužel žádnou detailnější odpověď na to, o jaký stav se má jednat, nepřináší. Podle doslovného znění § 740 přitom o vypořádání rozhoduje soud podle stavu, kdy nastaly účinky zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění. Je patrné, že i nadále ponechává zákonodárce velmi kusou úpravou tohoto poměrně specifického a značně složitého aspektu vypořádání SJM široký prostor soudnímu výkladu. Je proto otázkou budoucí aplikační praxe, zda dojde ke odklonu od dosavadního výkladu nebo nikoliv. I nadále je však spíše možné vycházet z toho, že uvedená pravidla zakotvená zejména v rozhodnutích Nejvyššího soudu je možné brát za obecná a základní i nadále.

225. Podle ust. § 741 o.z., nedojde-li do tří let od zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění k vypořádání toho, co bylo dříve součástí společného jmění, ani dohodou, ani nebyl podán návrh na vypořádání rozhodnutím soudu, platí, že se manželé nebo bývalí manželé vypořádali tak, že

a) hmotné věci movité jsou ve vlastnictví toho z nich, který je pro potřebu svou, své rodiny nebo rodinné domácnosti výlučně jako vlastník užívá,

- b) ostatní hmotné věci movité a věci nemovité jsou v podílovém spoluvlastnictví obou; jejich podíly jsou stejné,
- c) ostatní majetková práva, pohledávky a dluhy náleží společně oběma; jejich podíly jsou stejné.

226. Podle § 742 odst. 1 o. z., nedohodnou-li se manželé nebo bývalí manželé jinak nebo neuplatní-li se ustanovení § 741, použijí se pro vypořádání tato pravidla:

- a) podíly obou manželů na vypořádávaném jmění jsou stejné,
- b) každý z manželů nahradí to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek,
- c) každý z manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého výhradního majetku vynaložil na společný majetek,
- d) přihlédne se k potřebám nezaopatřených dětí,
- e) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, zejména jak pečoval o děti a o rodinnou domácnost,
- f) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění.

227. Podle § 742 odst. 2 o. z., hodnota toho, co ze společného majetku bylo vynaloženo na výhradní majetek manžela, stejně jako hodnota toho, co z výhradního majetku manžela bylo vynaloženo na společný majetek, se při vypořádání společného jmění započítává zvýšená nebo snížená podle toho, jak se ode dne vynaložení majetku do dne, kdy společné jmění bylo zúženo, zrušeno nebo zaniklo, zvýšila nebo snížila hodnota té součásti majetku, na niž byl náklad vynaložen.

228. Jak uvádí [REDAKCE] Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 371 – 392 : „Při soudním vypořádání SJM musí být rovněž přihlédnuto k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, zejména jak pečoval o děti a o rodinnou domácnost (tzv. kritérium zásluhovosti). Ustanovení navazuje na dosavadní úpravu zakotvenou v § 149 odst. 3 ObčZ 1964. Pravidlo je vždy nutné vykládat ve vzájemné souvislosti s § 742 odst. 1 písm. f). Péče jednoho z manželů o rodinu (dětí, rodinnou domácnost) je obvykle kompenzována druhým manželem v podobě větších zásluh o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění (byť ne vždy). Platí, že má-li být při vypořádání společného majetku zohledněna péče o rodinu, musí totéž platit i pro její nedostatek (negaci) a také pro její protiklad, neboť jde o různé strany téhož (rozsudek NS [REDAKCE]).

229. Přes značný posun od dřívějšího pojetí rodiny a role obou manželů v ní v posledních desetiletích směřuje ustanovení § 742 odst. 1 písm. e) v praxi stále zejména k ochraně ženy v domácnosti. Ta mnohdy, minimálně v určitých fázích existence rodiny, přispívá méně k nabytí hodnot do společného jmění manželů. V některých případech se dokonce na nabývání hodnoty SJM nepodílí vůbec. Je to stále zpravidla manželka, kdo pečuje v mnohem větší míře o nezletilé společné děti obou manželů. Současně stále platí, že je to obvykle manželka v domácnosti (pečující o společné děti), kdo se stará v mnohem větším rozsahu o společnou domácnost. Toto její postavení se pochopitelně v průběhu trvání manželství může měnit. Je to dáno především stářím dětí a jejich vývojem. Jsou-li děti malé, převažuje výrazně potřeba péče o tyto děti nad přispíváním do společného jmění manželů. Smysl ustanovení § 742 odst. 1 písm. e) je třeba hledat v tom, že nezastupitelnou roli toho z manželů, který pečuje o rodinnou domácnost (zejména pak v případě, jsou-li jejími členy i nezletilé děti), je třeba zvlášť chránit. Tato aktivita jednoho z manželů je tak minimálně postavena na roveň tomu, že se druhý manžel v mnohem větším rozsahu podílí na nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do SJM. Rozhodující proto není jen výše příjmu každého z manželů, nýbrž i způsob jeho života, vztah k rodině, zajišťování jejich potřeb a hospodaření se společnými prostředky [REDAKCE]).

230. Starost o rodinu je obecný pojem, pod který je možné zařadit celou řadu aktivit, jež souvisejí s každodenním fungováním rodiny. Zákonodárce zvlášť, demonstrativním způsobem, akcentuje péči o děti a péči o rodinnou

domácnost. Péči o děti se má na mysli především zajišťování základních životních potřeb dítěte (jídlo, zdravotní péče atp.), vzdělání, kontrola dítěte a dohled nad ním, zajištění a organizace volného času dítěte apod. Péči o rodinnou domácnost bude zejména obstarávání běžných záležitostí rodiny (nákupy, jídlo, udržování společného obydlí atd.).

231. V rámci vypořádání musí soud přihlídnout rovněž k tomu, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění. Jde o pravidlo, které je přímo navázáno na kritérium zakotvené v § 742 odst. 1 písm. e) (viz též výše). Obě je třeba vykládat ve vzájemné souvislosti. V obou případech se soud obrací ke skutečnostem, které nastaly ještě za trvání společného jmění manželů.
232. Soud musí předně zkoumat, jak se každý z manželů podílel na nabytí majetku v SJM. Pokud je v podílu na nabytí majetku do SJM mezi oběma manžely nepoměr, může tato skutečnost vést až ke změně velikosti podílu obou manželů na vypořádání SJM. Odsklon od rovnosti podílu manželů na majetku ve společném jmění manželů je namístě především za situace, kdy zvýšené úsilí jednoho z manželů zajišťovalo nabytí či udržení majetku značné hodnoty (Dvořák, J., Spáčil, J., 2011, s. 240; rozsudek NS [redacted]). Podle Nejvyššího soudu se bude jednat například o případ světově úspěšného sportovce, který vyvíjel značné úsilí k tomu, aby ve své sportovní činnosti dosáhl uvedeného postavení a tomu odpovídajících příjmů umožňujících nadstandardní životní úroveň rodiny a nabytí majetku značné hodnoty (rozsudek NS [redacted]).
233. Každou situaci je přitom třeba posoudit individuálně. Sama okolnost, že na nabytí části majetku má větší zásluhu jeden z manželů, ještě není důvodem pro disparitu podílů (usnesení NS [redacted]). Značné úsilí jednoho z manželů, které vede k získání převážující většiny majetku nabytého za trvání manželství, může být více než dostatečně kompenzováno ze strany druhého manžela péčí o rodinu, děti, vytvářením zázemí pro druhého manžela atd. [§ 742 odst. 1 písm. e)]. V takovém případě nebude snížení podílu na vypořádání ani u jednoho z manželů namístě. Tak jako zajišťování hmotných potřeb rodiny (výdělečnou činnost) jen jedním z manželů plně kompenzuje péče o rodinu druhým z nich, tak i zajišťování peněz pro rodinu může kompenzovat osobní péči, kterou výdělečně činný manžel nemůže v plném rozsahu poskytovat. Právě dělba činností mezi oba manžele je přitom mnohdy jedinou možností zachování fungující rodiny. Půjde například o situaci, kdy se manžel podnikatel do svého postavení a ke značným příjmům vypracuje v době dlouhotrvajícího funkčního manželství za morální podpory své manželky, která mu vytvořila zázemí, ačkoliv na ni doléhala zvýšená starost o děti a domácnost, zatímco péče o rodinu podnikajícího manžela byla omezená, s ohledem na to, že zvýšené úsilí vynakládal na rozvoj svého podnikání (srov. Dvořák, J., Spáčil, J., 2011, s. 241). V takovém případě nebudou pro stanovení odlišné výše podílů na vypořádání zjevné důvody. Odhlédnout přitom nelze ani od toho, že vzhledem ke zvolené dělbě činností v rodině účastníků musí jeden z manželů (častěji manželka) potlačit své jinak oprávněné ambice, které se s přihlídnutím k jeho vzdělání a schopnostem daly předpokládat (usnesení NS [redacted]). Pokud však jeden z manželů za trvání manželství nepracoval, ačkoliv mohl, měl by získat nižší podíl na vypořádání společného jmění manželů, pochopitelně pokud nekompenzoval tuto nečinnost zvýšenou péčí o rodinu.
234. Podle § 765 odst. 1 o. z., zanikne-li manželství rozvodem, spravují se majetkové povinnosti a práva rozvedených manželů dohodou manželů nebo rozvedených manželů.
235. Podle § 765 odst. 2 o. z., nedohodnou-li se rozvedení manželé o vypořádání, může bývalý manžel podat návrh na vypořádání rozhodnutím soudu.
236. V souladu s ust. 765 odst. 1,2 o.z. podala žalobkyně návrh na vypořádání majetkových povinností a práv účastníků rozhodnutím soudu, neboť manželství účastníků zaniklo dne 28. 3. 2014 nabytím právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků.
237. Návrh na vypořádání společného jmění manželů podala žalobkyně a rovněž žalovaný ve třileté lhůtě po zániku manželství, soud se proto návrhy účastníků v souladu s § 741 o. z. věcně zabýval.
238. Bylo prokázáno, že položku A/ nabyli účastníci za trvání manželství a po rozvodu ji užívá žalobkyně. Dále bylo prokázáno, že položku B/ nabyli účastníci za trvání manželství jako investici, nelze učinit závěr, že by některý z manželů pozemky v [redacted] užíval.

239. Rovněž bylo prokázáno, že věci byly nabyty ze společných peněz účastníků. Tyto věci proto tvoří součást společného jmění manželů v souladu s ust. § 709 odst.1 o.z. Soud se dále zabýval cenou těchto věcí. Za účelem stanovení obvyklé ceny ustanovil znalec. Cena položky A/ a cena položky B/ byla stanovena v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu ČR, kdy soud vyšel z ceny věcí k okamžiku vypořádání, avšak z jejich stavu v době zániku společného jmění účastníků. Učinil tak rovněž s vědomím, že u položky A/ je to právě žalobkyně, která věc po rozvodu manželství výlučně užívá. Soud v tomto směru poukazuje např. na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. Května 2008 sp. zn. [redacted], jehož právní věta zní: „*Při stanovení ceny věcí pro účely vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů se vychází z ceny věci v době vypořádání, avšak z jejího stavu v době zániku tohoto spoluvlastnictví.*“
240. Dále bylo prokázáno, že položku C/ majetkovou hodnotu obchodního podílu v obchodní společnosti [redacted] a obchodní společnosti [redacted] nabyli účastníci za trvání manželství za prostředky pocházející ze společného jmění manželů, tyto majetkové hodnoty proto tvoří v souladu s ust. § 709 odst. 1 o.z., součást společného jmění manželů.
241. Dále bylo prokázáno, že za trvání manželství ze společných prostředků půjčili účastníci panu [redacted] částku, která ke dni 28. 3. 2014 představuje [redacted] a tvoří tak v souladu s ust. ust. § 709 odst. 1 o.z., součást společného jmění manželů.
242. Dále bylo prokázáno, že za trvání manželství ze společných prostředků uspořili účastníci částku [redacted] na různých účtech u různých bankovních ústavů a tvoří tak v souladu s ust. § 709 odst. 1 o.z., součást společného jmění manželů.
243. Dále bylo prokázáno, že za trvání manželství část příjmů ve výši [redacted] žalovaný spořil prostřednictvím jednotlivých hokejových klubů na důchodových účtech u NHL Pension Society a tvoří tak v souladu s ust. ust. § 709 odst. 1 o.z., součást společného jmění manželů.
244. Pokud ve vztahu k úsporám účastníků žalobkyně poukazovala na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. ledna 2014 sp. zn. [redacted] v němž dovolací soud zohlednil, že nelze účastníku přičíst k tíži, pokud nemůže uvést čísla účtů manžela u peněžního ústavu, na kterém se nachází finanční prostředky ve společném jmění manželů a další judikaturu vztahující se k případům tzv. informačního deficitu [redacted], má soud za to, že v usnesení sp. zn. [redacted] však řešil Nejvyšší soud jinou situaci účastníků. Šlo o situaci, kdy žalobkyně tvrdila, že v době zániku společného jmění žalovaný disponoval značnými finančními prostředky na účtech u peněžních ústavů patřícími do společného jmění manželů, což dovozuje z toho, že bezprostředně po rozvodu manželství zakoupil byt v Praze v ceně asi [redacted] avšak žalobkyně nemohla tyto účty blíže specifikovat, neboť k nim neměla přístup.
245. Nejvyšší soud pak vysvětluje problematiku tzv. informačního deficitu, kterou již řešil jak Ústavní soud, tak i Nejvyšší soud: „*V nálezu ze dne 28. února 2008, sp. zn. I. ÚS 987/07, Ústavní soud uvedl: „Procesualistika samozřejmě zásadně uznává, že není povinností procesní strany poskytovat důkazní materiál proti sobě samotné. Tento přístup se však může prosadit pouze v řízení ovládaném zásadou projednací, a nikoliv ještě vždy: průlom do tohoto principu představuje tzv. vysvětlovací povinnost strany nezatížené důkazním břemenem, na jejímž základě procesní strana, nezatížená (subjektivním) břemenem důkazním a břemenem tvrzení, podrobně vysvětluje a objasňuje skutečnosti, o nichž má dostatečné informace, ačkoliv tyto skutečnosti by měl ve vlastním zájmu ve svých skutkových tvrzeních podrobně přednést její odpůrce; ten však potřebnými informacemi nedisponuje a nemá ani reálnou možnost získat je jiným způsobem než na základě substancovaného přednesu druhé procesní strany (k tomu srov. Macur, J.: Kompenzace informačního deficitu procesní strany v civilním soudním sporu. Brno: Masarykova univerzita, 2000, s. 96). Vysvětlovací povinnost procesní strany nezatížené důkazním břemenem vychází z ústavního hlediska z principu rovnosti zbraní, který se nutně musí vztahovat i na shromažďování skutkového materiálu v řízení ovládaném zásadou projednací. Shromažďování skutkového materiálu iniciativou procesních stran může plnit svoji funkci jenom za předpokladu, že obě strany*

mají stejnou možnost přístupu k informacím důležitým pro objasnění rozhodných skutečností. Jestliže jedna z procesních stran nemá reálnou možnost získat potřebné informace a je tedy postižena „informačním deficitem“, je obroženo nebo porušeno její právo na „spravedlivý proces“. Z objektivního hlediska je informačním deficitem procesní strany zase obrožena nebo porušena základní společenská funkce civilního procesu, spočívající v poskytování ochrany skutečným subjektivním hmotným právům, jež vyplývají z pravdivě zjištěného skutkového stavu (srov. cit. dílo s. 61 a násl.)“.

246. *V usnesení ze dne 16. prosince 2011, sp. zn. [redacted], Nejvyšší soud uvedl: „Postup odvolacího soudu nebyl v souladu s právní teorií, pokud jde o řešení tzv. informačního deficitu procesní strany v civilním řízení. Obecně platí, že důkazní břemeno ohledně určitých skutečností leží na tom účastníku řízení, který z existence těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky; jde o toho účastníka, který existenci těchto skutečností také tvrdí. V některých případech strana zatížená důkazním břemenem však objektivně nemá a nemůže mít k dispozici informace o skutečnostech, významných pro rozhodnutí ve sporu, avšak protistrana má tyto informace k dispozici. Jestliže pak strana zatížená důkazním břemenem přednese alespoň „opěrné body“ skutkového stavu, a zvýší tak pravděpodobnost svých skutkových tvrzení, nastupuje vysvětlovací povinnost protistrany; nesplnění této povinnosti bude mít za následek hodnocení důkazu v neprospěch strany, která vysvětlovací povinnost nesplnila (srov. Macur, J.: Důkazní břemeno v civilním soudním řízení. Brno: Masarykova univerzita, 1995, s. 121 a násl.; též: Kompenzace informačního deficitu procesní strany v civilním soudním sporu. Brno: Masarykova univerzita, 2000)“.*
247. *Žalobkyně také tvrdila, že žalovaný v době zániku společného jmění manželů disponoval značnými finančními prostředky, patřícími do společného jmění manželů, což dovozovala z toho, že bezprostředně po rozvodu manželství měl zakoupit byt v Praze v ceně asi 8 – 10 milionů Kč. Z obsahu spisu (č. l. 265) se podává, že ve vysvětlení podaném na Policii České republiky žalovaný tvrdil, že prostředky na byt získal v dědickém řízení po otci, v řízení však tato skutečnost nebyla zjišťována, zjevně proto, že soudy ji považovaly za nevýznamnou. Jestliže by však bylo prokázáno, že žalobce bezprostředně po rozvodu manželství zakoupil byt v hodnotě uvedené žalobkyní, byl by to nepřímý důkaz o tom, že v době zániku SJM disponoval společnými prostředky, ze kterých byt koupil; šlo by tak o skutečnost jdoucí k jeho tíži. Pak by nastoupila jeho vysvětlovací povinnost; pokud by nevysvětlil a neprokázal, jak prostředky k zakoupení bytu získal, bylo by nutno dojít k závěru, že šlo o společné prostředky, jejichž vypořádání se žalobkyně domáhala. Jestliže tedy existenci takových prostředků nebylo možno podle názoru obou soudů ve věci rozhodujících vzít za prokázanou jen proto, že žalobkyně nemohla uvést čísla účtů žalobce, spočívá jejich rozhodnutí na nesprávném posouzení právní otázky – řešení informačního deficitu strany zatížené důkazním břemenem – a dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci je tak dán právem.“*
248. *V posuzovaném případě však žalobkyně žádný nepřímý důkaz neoznačila. Její tvrzení tak zůstala jen u domněnek, kdy věděla, že žalovaný vydělal hodně peněz, ale jak sama uvádí: „Žalovaný veškeré příjmy rodiny ponechával u sebe, žalobkyni o společných financích, příjmech a výdajích a jednotlivých finančních tocích podrobně nikdy neinformoval. Žalovaná pouze měla tak dispozici od žalobce vždy určitou částku na domácnost a osobní potřeby, kdy zbytek utržených peněz žalovaný vždy ukládal na různé účty a finanční produkty, ke kterým neměla žalobkyně nikdy od žalovaného umožněn přístup a přehled a neměla o nich bližší vědomost.“ Vydělal-li žalovaný hodně peněz, neznamená to automatický závěr, že vytvořil úspory. Stejně reálná je verze žalovaného, že velké příjmy účastníci spotřebovali. Žalovaný si sice po rozvodu manželství pořídil stavební pozemek a staví si nový dům. Stavba je však financována z úvěru ve výši [redacted], která je zanedbatelná oproti výši úspor tvrzených žalobkyní, a kupní cenu za pozemek hradil žalovaný z půjčky poskytnuté panem [redacted].“*
249. *V souladu s judikaturou má soud za to, že samotné zjištění výše příjmů žalovaného za určité časové období, by samo o sobě nemohlo vést k závěru, že část těchto příjmů měl žalovaný uloženu na dalších účtech mj. i v cizině (USA, Kanadě, Kajmanských ostrovech, jak tvrdí žalobkyně), při vypořádání by k nim tedy nemohlo být bez dalšího přihlíženo. Pokud to žalobkyně tvrdí, pak bylo na ní, aby k tomu navrhla odpovídající důkazy – aby označila peněžní ústav a číslo účtu, to však ve vztahu k tvrzeným úsporám v rozsahu více jak [redacted] neučinila (shodně též rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 1. 2001 sp. zn. [redacted]).“*

250. Dále bylo prokázáno, že za trvání manželství ze společných prostředků provedli účastníci rekonstrukci bytové jednotky v [REDACTED] – položka E/v hodnotě [REDACTED]. To co bylo ze společného vynaloženo na výlučný majetek žalovaného, žalovaný pak v souladu s ust. § 742 odst. 1 písm. b) nahradí, tedy částku [REDACTED].
251. Dále bylo prokázáno, že z titulu nájemní smlouvy uzavřené žalobkyní s [REDACTED] měla žalobkyně obdržet částku [REDACTED] na nájemném za položku A/ a tvoří tak v souladu s ust. § 709 odst. 1 o.z. součást společného jmění manželů. Žalobkyně tak měla obdržet nájemné, neobdržela-li nájemné, vznikla jí pohledávka vůči [REDACTED] z titulu nezaplaceného nájemného. Žalovaný má z titulu spoluvlastnictví předmětu nájmu – položky A/ nárok na nájemného a není rozhodné, že žalobkyně s nemovitostí špatně hospodařila a pronajala ji [REDACTED] aniž by si ověřila její schopnost nájemné platit, příp. aby si stanovila dostatečně vysokou kauci. Důsledně tomu soud pohledávku z titulu nezaplaceného nájemného ve smyslu ust. § 709 odst. 1 o.z. do společného jmění manželů zahrnul.
252. Jiná situace je však u požadavku žalovaného na polovinu zálohy na kupní cenu položky A/. Pokud jde o smlouvu o smlouvě budoucí kupní, kterou uzavřela žalobkyně s [REDACTED] a zálohu na kupní cenu, tak předmět kupní smlouvy – položka A/ v hodnotě [REDACTED] Kč byla přikázána žalobkyni. Zálohou, pokud by ji žalobkyně od kupující [REDACTED] dostala, nemohla získat nic navíc – maximálně mohla získat kupní cenu – hodnotu nemovitosti, pokud by se realizoval prodej. Pokud se prodej nerealizoval, pak má žalobkyně z tohoto obligačního vztahu povinnost vrátit zálohu na kupní cenu a záloha na kupní cenu tak nemůže být předmětem vypořádání společného jmění účastníků.
253. Dále bylo prokázáno, že částku, kterou žalobkyně utřžila z prodeje auta zn. [REDACTED] spotřebovala. S ohledem na ust. § 145 odst. 2 obč. zák. tak nemůže být předmětem vypořádání, když s utrženými finančními prostředky disponovala žalobkyně v rámci (v poměrech účastníků, které jsou rozvedeny níže) běžné správy.
254. Prokázáno nebylo, že by kupní cenu za pozemek v částce [REDACTED] platil žalovaný ze společných prostředků, naopak bylo prokázáno, že zdrojem shora uvedené částky byla půjčka poskytnutá panem [REDACTED] žalovanému nikoliv prostředky ze společného jmění manželů, důsledně tomu s ohledem na ust. § 709 odst. 1 o. z. kupní cena za pozemek v částce [REDACTED] tvoří společné jmění manželů.
255. Při konkrétním výpočtu vypořádání, resp. vypořádacího podílu žalobkyně soud vycházel z pravidla rovnosti podílů, neboť nebyly zjištěny žádné skutečnosti svědčící o důvodnosti disparity podílů.
256. Za stavu, kdy účastníci shodně navrhli, že pohledávka účastníků za [REDACTED] má být přikázána žalovanému, za situace, kdy účty u NHL Pension Society bylo třeba přikázat žalovanému, a hodnota obchodních podílů byla [REDACTED], nezbylo soudu než na vyrovnání podílů přikázat věci žalobkyni a vypočítat její vypořádací podíl. K jeho výši dospěl soud následujícím výpočtem. Cena věci činí [REDACTED] (položka A/) a [REDACTED] (položka B), hodnota obchodních podílů C/ je [REDACTED], na účtech vyjmenovaných ve výroku III. je částka [REDACTED] půjčka [REDACTED] (při kursu k 3. 7. 2018 je to [REDACTED], spoření u NHL Pension Society [REDACTED] (při kurzu k 3. 7. 2018 je to [REDACTED]. Po přičtení investice v podobě rekonstrukce bytové jednotky v [REDACTED] – položka E/ ve výlučném vlastnictví žalovaného v hodnotě [REDACTED] a nájemného z položky A/ v částce [REDACTED] činí hodnota majetku [REDACTED]. Každý z účastníků by tedy měl obdržet majetek v hodnotě uvedené částky, [REDACTED]. Žalobkyni byly přikázány hodnoty v ceně [REDACTED]. Žalovaný by jí proto měl zaplatit na vyrovnání jejího podílu [REDACTED].

257. Pokud jde žalobkyní tvrzené tzv. odkloněné finanční prostředky z účtů u PPF banky – námitce protiprávního nakládání s prostředky na těchto účtech, pak soud vychází z již citované ustálené judikatury Nejvyššího soudu konkrétně sp. zn. [REDACTED].
258. Soud vychází ze zjištěného skutkového stavu, že u PPF Banky měl do 2. 11. 2012, kdy byly účty zrušeny, žalovaný dva účty, přičemž byl jediným disponentem těchto účtů. Jednalo se o dolarový účet [REDACTED] a korunový účet [REDACTED]. Dne 7. 10. 2011 přišla na dolarový účet částka [REDACTED] z účtu s názvem [REDACTED]. Následně si z tohoto dolarového účtu [REDACTED] žalovaný převáděl, až na jednu výjimku, výlučně na svůj korunový účet [REDACTED] částky [REDACTED] dne 10. 10. 2011, 11 142,06 dne 13. 10. 2011, [REDACTED] dne 15. 12. 2011, [REDACTED] dne 12. 1. 2011, [REDACTED] dne 27. 1. 2012, [REDACTED] dne 26. 4. 2012, [REDACTED] dne 27. 7. 2012, 1 420,34 dne 2. 11. 2012.
259. Jedinou výjimkou je transakce, kdy [REDACTED] dne 13. 10. 2011 neodešlo na shora uvedený korunový účet, ale na účet s názvem [REDACTED]. Ohledně skutečnosti, zda částka [REDACTED] byla na shora uvedeném účtu (případně, kam odešla) ke dni 28.3.2014, když žalovaný tvrdil, že žádný účet u [REDACTED] ke dni 28.3.2014 nemá, neboť finanční prostředky se spotřebovaly, soud vyšel z toho, že se tato částka spotřebovala, když nebylo zjištěno nic jiného.
260. Při konkrétním posouzení, zda žalovaný shora uvedenými dispozicemi na účtech u PPF banky vybočil z rámce obvyklé správy majetku účastníků (§ 145 obč. zák.) vychází z tvrzení žalobkyně, která uváděla, že: „žalovaný nejen velké finanční prostředky vydělal, ale rovněž výlučně žalovaný se staral o jejich distribuci, a to po celou dobu trvání manželství, kdy žalobkyni poskytoval pouze omezené částky a nijak ji o finančních transakcích neinformoval. Účty u PPF banky byly vedeny na jméno žalovaného a žalovaný byl disponentem těchto účtů. Korunový účet sloužil k převodu dolarů z dolarového účtu na korunovou měnu, přičemž přišlo [REDACTED], které žalovaný postupně rozdistribuoval převážně tak, že vybíral z ATM částky do [REDACTED], vybral v hotovosti [REDACTED] a poslal si na účet v [REDACTED]. Za více než dva roky tak z těchto účtů postupnými výběry spotřeboval částku [REDACTED], což svědčí tvrzení žalovaného, že po ukončení hokejové kariéry používal naspořené finanční prostředky a využíval je pro běžnou spotřebu. Soudu tak nezbylo uzavřít, že přestože žalobkyně k shora uvedeným dispozicím s účty nedala souhlas, není splněna druhá podmínka nezákonného nakládání, totiž, že by dispozice žalovaného shora uvedené vybočily z rámce běžného nakládání finančními prostředky účastníků, jejichž příjem v období společného hospodaření představoval částku [REDACTED] dispozice žalovaného tak nejsou nijak mimořádné v poměrech účastníků. Důsledně tomu soud finanční prostředky na účtech u [REDACTED] v rozporu s návrhem žalobkyně do společného jmění nezahrnul.
261. Shodné argumenty se vztahují k námitce žalobkyně o odkloněných finančních prostředcích ze smlouvy o reklamní činnosti, kterou uzavřel žalovaný se společností [REDACTED] a na základě níž společnost [REDACTED] posílala finanční plnění na účet tehdejší přítelkyně, nyní manželky žalovaného [REDACTED]. Smlouvu žalovaný uzavřel v době rozvodového řízení účastníků. Opět platí shora uvedené, že v poměrech účastníků částka [REDACTED] měsíčně představovala nakládání s finančními prostředky, které nepřekročilo rámec běžného nakládání, v období kdy, účty u [REDACTED] banky již byly vyčerpány a žalovaný musel zajistit prostředky pro udržení životní úrovně. Důsledně tomu soud finanční prostředky na účtech u [REDACTED] v rozporu s návrhem žalobkyně do společného jmění nezahrnul.
262. Pokud jde o pohledávku z titulu půjčky za společností [REDACTED] má soud za to, že námitku neplatnosti vznesla žalobkyně opožděně, neboť v tříleté lhůtě se domáhala pouze vypořádání nemovitostí, obchodních podílů a úspor.
263. Pod ani jednu shora uvedenou kategorii nelze zahrnout půjčku společníka společnosti. Nadto, jestliže byly finanční prostředky ze smlouvy o půjčce jediného společníka společnosti [REDACTED] použity na získání 100% obchodního podílu v této společnosti

a žalobkyně se podílí na vypořádání hodnoty tohoto obchodního podílu, musí se zároveň podílet i na úhradě závazků, které s ním souvisely, což se promítá v nulové hodnotě obchodního podílu.

264. K shora uvedenému srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2017 sp. zn. [REDAKCE]
[REDAKCE]: „*V řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví (i společného jmění manželů) může soud vypořádat jen ten majetek či hodnoty tvořící společné jmění manželů, které účastníci řízení navrhli k vypořádání soudním rozhodnutím do tří let od jeho zániku (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. května 2007, sp. zn. [REDAKCE], uveřejněný v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, C. H. Beck, pod č. C 5061, rozsudek Nejvyššího soudu České republiky z 26. listopadu 2009, sp. zn. [REDAKCE], uveřejněný v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. [REDAKCE] usnesení ze dne 27. dubna 2010, sp. zn. [REDAKCE]).*
265. Ve vztahu k nákladům řízení se žalovaný domáhal, s ohledem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. ledna 2015, sp. zn. [REDAKCE], či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. února 2015, sp. zn. [REDAKCE] aby žalovanému byl přiznán nárok na náhradu nákladů řízení, kdy soud by měl zohlednit výsledek sporu mezi účastníky o to, které věci (majetkové položky) náleží do společného jmění manželů a které nikoliv. Žalovaný se nebránil a nebrání smíru, před podáním žaloby nabízel žalobkyni smír v podobě převedení položky A/ a vyplacení částky [REDAKCE], což bylo odmítnuto s požadavkem na vyplacení [REDAKCE], nyní s požadavkem žalobkyně na vyplacení [REDAKCE], což je ovšem zcela mimo reálné majetkové poměry jak žalovaného, tak účastníků ke dni zániku společného jmění manželů.
266. Dále poukazoval na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. ledna 2016, sp. zn. [REDAKCE], kdy Nejvyšší soud dovodil, že „*při rozhodování o náhradě nákladů řízení o vypořádání společného jmění manželů je tak procesní úspěch ve věci třeba posuzovat podle více hledisek; je třeba vzít do úvahy výsledek řízení a poměřit jej s návrhy stran v průběhu řízení. Je nutné přiblížit i k výši požadované a skutečně přiznané výše vypořádacího podílu a zohlednit výsledek sporu mezi účastníky o to, které věci (majetkové položky o vyšší hodnotě) náleží do společného jmění manželů a které nikoliv. Jestliže některý z účastníků odmítl před zahájením sporu bez ospravedlnitelného důvodu o vypořádání společného jmění vůbec jednat a zřekl tak mimosoudní vypořádání, je třeba vzít do úvahy i tuto skutečnost.*“
267. Soud v souladu se shora naznačenými judikatorními závěry posuzoval procesní úspěch účastníků z více hledisek. Úspěch žalobkyně lze spatřovat v tom, že jí soud vyhověl ohledně příkazání nemovitých věcí do jejího výlučného vlastnictví, rovněž v tom, že pojištění u NHL Pension Society bylo zařazeno do masy společného jmění a rovněž v tom, že byla dodržena parita podílů. Úspěch žalovaného pak spočívá v tom, že nebyly zjištěny úspory účastníků ve výši, jak tvrdila žalobkyně. Pokud jde o ocenění jednotlivých položek, výrazně se nepřiblížil k cenám stanovených znaleckým ústavem ani jeden z účastníků. Žalovaný nadto nepřispěl k objasnění charakteru pojištění u [REDAKCE] a to až tak, že šlo-li o účet u [REDAKCE] musel soud vycházet z výpisu z účtu ke dni 30. 6. 2012, neboť žalovaný neposkytl soudu potřebnou součinnost, přičemž tvrzení, že korespondence mu přicházela do jeho bývalého bydliště, kam neměl přístup, je jen výmluvou. Žalovaný je disponentem tohoto účtu a měl tak reálnou možnost změnit si doručovací adresu, získat příslušný výpis z účtu, stejně tak jako konkrétní smluvní podmínky ve vztahu k NHL [REDAKCE], byť zprostředkovaně prostřednictvím [REDAKCE] nebo spoluhráčů [REDAKCE] kteří musí od NHL Pension Society dostávat shodné dopisy s uvedením kontaktů tak jako žalovaný.
268. Tvrzení žalobkyně o odkloňovaných finančních prostředcích a utajovaných účtech, které se v řízení neprokázalo, nebylo od věci. Vycházelo z přesvědčení žalobkyně, že při příjmech, které žalovaný měl, nebylo možné všechny finanční prostředky utratit, když vycházela z www.hokeyzone.cz a zároveň věděla, jaké byly jejich běžné životní náklady. Z toho si dovodila, že není možné, aby účastníci všechny peníze utratili.
269. Občanské soudní řízení je však ovládáno zásadou formální pravdy, kdy soud nezjišťuje přesný a úplný skutkový stav, rozhoduje podle tvrzení, skutečností a důkazů, které poskytli účastníci

a které vyšly v řízení najevo. Ohledně tvrzených úspor účastníků je tak žalobkyně v důkazní nouzi zejména ve vztahu k případným účtům v Kanadě, která s Českou republikou na dokazování nespolupracuje.

270. Soud tak dospěl k závěru, že v poměrech účastníků poměřením hledisek shora uvedených nelze dospět k závěru, že by jeden z účastníků měl úspěch větší než druhý. Důsledně tomu soud považuje úspěch a neúspěch účastníků za přibližně stejný a výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 2 občanského soudního řádu („o. s. ř.“).
271. O náhradě nákladů řízení, jež vznikly státu, soud rozhodl podle výsledku řízení v souladu s § 148 odst. 1 o.s.ř. tak, že každému účastníku uložil povinnost zaplatit jejich polovinu, když u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li plněno dobrovolně, jak stanoví vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněná domoci svého nároku formou výkonu rozhodnutí.

Most 9. července 2018

Mgr. Radka Kryndlerová v.r.
samosoudkyně